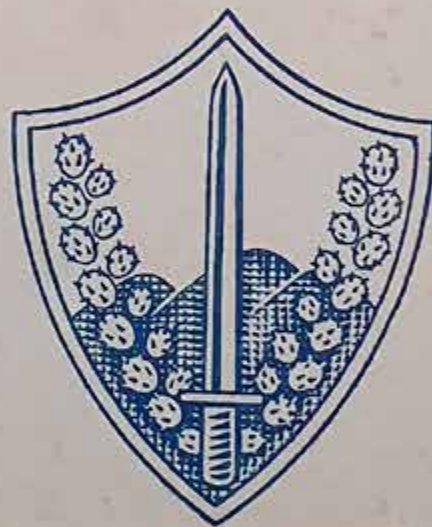

דרך קרבי

חטיבת אבעתי

החטיבה מגישה ביום החכנסותה לציון 15 שנה לקיומה את "הדף הקרבי" לחבריה.
אין זה טקרה שאספנו את הדפים שלנו וכרכנום לחוברת. נושמת מחוכם רוח
החטיבה. עדות הם שראינו ביהירה הלוחמת שלנו יותר מאשר מסגרת קרבית,
התגאינו בכוחה התברתי והמסורתי, התחזקנו בדביקוה למטרה.

הדפים גנוזים וצרורים בצרור מלחמת הקוממיות ובשעת קריאתם החוס את סערת
הקרב, סירוף ושכחת הנצחון, עלבון וכאב הכשלון ורטט ועצב אין קץ על חבר
שלא שב.

תמצא בהם מליט חזקה, בסויים בוטים, קריאות גנאי, אזהרות ולטיפות. יכול
להיות שזר לא יבין שפה זאת. אך מי ששכב בלילות ההם תחת השמים הגבוהים של
הדרום, ואלפי כוכבים מעל והרקיע יוקד ואדוט - יזכור סכך, בדיוק: כך, חשנו,
והדף ביטוי נאמן לתחושתנו.

חלפו 15 שנה שדמים אלו הוגשו עם זמרומים לידי היילי היחידות בעוזם רטובים
ומפיצים ריח עז של צבע. עבורנו הם היו נשק. משקלם הקרבי כמשקל יהודה מנוסה
וגאה. היה בכוחם של האותיות המרובעות לחסום את הפרצות שהמוות קרע בשורוחינו.
הדפים העלו על נס גבורה יחידה ופרט, דרבנו למאמץ על אנושי וכך תרמו לעיצוב
דנות לוחם לחירות ישראל. הם היו יד לנוסלים, רשימת כבוד, בטרם נוצרו במדינת
ישראל אותות כבוד.

דפים אלה הם פרי עטו של חברנו קצין ההסברה החטיבתי אבא קובנר. היתה זאת אחת
בהרומותיו לחישול השלדה. החטיבה חייבת לו חודה על כך.

אנו נפגשים היום צמוד לאחד ממוקדי הלחימה בדרום, משטרה עיראק סוידאן הנושאה
את השם "מצודה יואב", יד ליצחק דובנו מצביא ומחנך שנחן את חייו על הגנת ביתו -
"בית נגבה". לא אנו כבשנו את המבצר - הכריעה אהו חטיבת הזקן אלוף יצחק שדה.
שכנינו חטיבת הנגב פלמ"ח ואנו שלמנו מחיר יקר בנסיונוחינו להכריעו. לא רבות
גזרות הקרב שראו מידה כזאת של גבורה והקרבה - גו'ליס, איבדיס, גבעה 105,
נגבה, בית עפה, עיראק סוידאן, גבעה 113, קרטייה, הצומת, חוליקאת - כולם
הרוחיס על לוח ליבנו לעד ולא נשכח אותם לעולם. והאם ניתן לשכוח? תפקיד
הזכרונות איננו להחרפק על העבר, אלא לכרוך את לקח הימים ההם למערכת חיינו,
למסור לבנינו על המעשים המופלאים והמניעים של דור אשר ראה את כל כולו קודם
לשחרור עכו. זאת היא מטרה כנוסנו. ואט הוא יקרב אותנו למשימה זו הרי יבורך
היום.

אביב
שמעון אבידן

הדפים הקרביים

בהתאם לסדר הדפסתם בחוברת

- 1 עם פלישה הצבא המצרי הוטל על החטיבה לבלום את התקדמותו. האומות המאוחדות הכריזו על הפוגה. בחוף ההפוגה, ערב חידוש הקרבות, טכסט הדף תקופת הלחימה ומציב את מטרותנו לעתיד.
- 2 האויב הפר את ההפוגה ותקף בגזרה רחבה, התקפותיו נמלטו. החטיבה עוברת להתקפת נגד בכדי להעביר את היוזמה לידינו.
- 3 קרבות דמים השתוללו בגבעות איבדיס. איבוד ששחים אלו היו מרחיקים אותנו ממטרותנו: פריצת הקו המצרי וחיסול המצור על ישובי הנגב.
- 4 איבדיס בידינו, לאויב אבידות גדולות. גם אנו שלמנו מחיר יקר. אך לא עת מנוחה, יש לנצל את ההצלחה ולשמור על היוזמה.
- 5 החזית בוועת, האויב מנסה להשיג את מטרותו-הרחקתנו מהדרכים המובילות לנגב. נגבה עומדת על נפשה בגבורה.
- 6 הקרב על נגבה נמשך. במטרה להקל על מגיניה ולפזר את עתודות האויב מחיפה החטיבה בקצה המזרחי של הקו המצרי באיזור בית גוברין.
- 7 נכשלו ההתקפות על נגבה. האויב עדיין לא ויתר על נסיונו לנתק אותה מכווחתינו. גבעות 102, 105 אשר בין נגבה וגו'ליס נתפשו על ידו. בקרב אכזר וקשה, פנים אל פנים, נעקר הכוח המצרי מפירווחיו.
- 8 אין לתת לאויב להתאושש, מהלומה אחרי מהלומה יורדת על ראשו. קבוץ גל-און בעזרת חיילי החטיבה הודף התקפה המונית.
- 9 בגזרה המזרחית לאורך כביש הר-טוב בית גוברין חונים כוחות האחים הסוסלמים. מגיע תורם. אנו מרחיבים את גזרת הלחימה. כל מגמתנו היא לא לתת לכוח המצרי להתאושש על כן יש להתקיף ולהחקיף. כוחותינו חודרים למערך חטיבתי באשדוד.
- 10 כיבוש חסה וכרטייה נהן לנו את השליטה על עורק התחבורה היחידי שעמד לרשותו של הצבא המצרי. בהתקפות כלתי פוסקות ניסה להחזיר לעצמו את השטח. כל מאמציו עלו בתוהו. חסה וכרטייה נשארים בידינו. משם אנו רואים את מוצבי חטיבת הנגב.
- 11 הוכרזה הפוגה. הדף מתריע להיות דרוכים לבאות.
- 12 מעתה פועלת החטיבה יחד עם חטיבות אחרות. הוקם פיקוד הדרום. זכינו ליום שאנו יכולים בדף הקרבי לקרוא למיגור הפולש.
- 13 דרכי הנסיגה של הגיס המצרי נותקו במזרח ומערב. כוחותינו מסתערים על משלטי האויב בגזרת פלוג'ה.

- 14 צומת הדרכים מגדל בית-גו' בריך נכבש על ידינו. הכוח המצרי מתפחל, חש את סכנת ההשמדה האורבת לו, אך כל נסיונותיו לחזור ולכבוש את משלטי הצומת נכשלו. נפרץ סוגר הנגב. המשלטים 100 ו-113 גם הם בידינו.
- 15 בחנופה הרומה, ללא מנוחה עייפים עד מות, כובשים יחידות החטיבה מוצבים נוספים שחטמו את הדרך לנגב. הנצחון נראה לעין.
- 16 הנצחון הושג- חוליקת, מערך גדודי מבוצר היטב, נכבש בקרב לילי של שניים מגדודינו. כוחות צה"ל זרמו דרומה. הצבא המצרי בגזרת פלוג'ה מכותר ואנו מהדקים את עניבת החנק סביבו. כוחותינו טאטאו את האויב מהר-טוב בואכה בית גו' בריך. שטח גדול צורף למדינת ישראל לעד.
- 17 כל המשלטים בידינו, הדף מטכם את קרב חוליקת.
- 18 קרבות "מבצע יואב" העמידו את האדם במבחן נפשי עליון. הדף מצווה:- "יש למגר, מות לפולשים. עד חורמה".
- 19 באר-שבע נכבשה ע"י כוחות הנגב. החמוטט המערך המצרי.
- 20 בתנועה מהירה מעבירה החטיבה כוחותיה מזרחה. בקרב תנועה מהיר טוהר כל השטח עד מבגלות הרי חברון.
- 21 מגדל נפלה. הדף קורא לכבד אדם ורכוש, הוא מצווה לא להכתים את מסורת הקרבות של החטיבה.
- 22 קבוץ יד מרדכי אשר פונה על ידי כוחותנו אחרי קרב השהייה עם ראשיה הפלישה - שוב בידינו. גם בגזרה המערבית הוקם הקשר עם כוחות הנגב.
- 23 דף זה הוקדש לחטיבת השריון עם כבוש מסטרה עירק-סודאן. פעמים רבות נכשלונו אנו בנסיוננו לכבוש את המבצר. הנה נפלה, כרעה המפלצת.
- 24 החטיבה הרביעית המצרית מכותרת בגזרת פלוג'ה אנו מקטינים את אזור השלימה של האויב.
- 25 האויב הכין את עצמו לפריצת הכיתור. כוחותינו הוכנו למניעת חוכניותיו. גייסות אויב מהר-חברון התקדמו לחלצו. חלק מכוחותינו נערכו להתקפה באגפם ולרדיפה.
- 26 27 החטיבה קלטה לשורותיה חוץ כדי לחימה מאות עולים שזה עתה הגיעו. תוך זמן קצר הם השתלבו בכל הדרגים. חובת למוד השפה - אחד הדרכים לקליטתם במשפחת הלוחמים. למענם מופיע הדף גם ביידיש וצרפתית.
- 28
- 29 30 לא רק כושק היכינו באויב. פגענו גם ברוחו, במורל שלו. בחמונות משוטות המדברות בעד עצמן ובהסבר מטרות לחימתנו פונה הדף הקרבי אל חיילי מצרים להכנע.
- 31 בדף זה נפרדה החטיבה ממפקדה הראשון - שמעון אבידן. חטיבה גבעתי מעמידה מחוכה את חטיבה 5 בפקודו של יעקב טרולוב (מג'ר 52) ואת חטיבה 17 בפקודו של צבי צור (מג'ר 54).

חזית הדרום

חסיבת גבעתי האגפה הסדרי

אזרחי ישראל, מגיני הישובים, טוראים ומפקדים!

הקרב נמשך.

כן: עמנו לא דתיתח האטלית. ב-11 ביוני הנחנו, למי צו, אח נשקנו וידענו: ההסוגה היג רק שלב במלחמה.

כולם הסכימו להסוגה. אך הפולש רצה בה. רצה בה, כי יועציו הגדולים הפיחו בואר האמונה שאת אשר לא השיגו קלגטיו בשדה דהסרב יושג בדרך תרמית: כניעה מדינית של ישראל. גלויה היום, חשומה עד גועל, המזימה, אך ישראל - לא לשוא שיכל זאת פרחי בניו. - והקרב נמשך.

שבועות רבים צעדנו זה מול זה: אנחנו, והם.

הם חיילים, מאחוריהם: קצינים רודנים. מאחורי הקצינים - תוחאים. מאחורי התוחאים - מדבר. מאחורי המדבר - ארצם. בירת העוני ודדעבדות. מעליהם מלך - אשר שלח את צבאו המלכוכזי - וחשב: במקום לחם - בזה, במקום מלחמת אזרחים - בכוש אדמת יהודים. ומאחורי המלך - בוויין, ובוויין לחש: כלה תרנית המלחמה, קצרה תהיה. כדאית תחיה המלחמה. ומאחורי בוויין - טרומן, עמד, וחכת.

ארבעה שבועות רבצנו בחסירות זה מול זה, פנים אל פנים: אנחנו, והם. הם - מול חומת ישובים לא להם. מאחוריהם סכונור כבדוה, שירקו שיליוני כדורים - ולא קם ינס הכבוש. מאחורי המכונות - מדבר, דההולך ומתארך. מאחורי המדבר - שבתורת רעב, אופוויציה גוערת, הפגנור, ילל משפחות שכולות. המלך - נכסיו עולים באש, ובוויין - שכל כך האמין כי מדינת ישראל הרכה לא רנוכל להתגונן יותר מימים - אין הוא עשוי עבשיו לכנות את הוצאות המלחמה עד איך נבול! וטרומן - ימי בחירות באים עליו, זו השעה הכי פחות נוחה לתמוך רק בצד הערבי...

ואף על פי כן: הקרב ימשך והמלחמה נפרסת מחדש. אכזריה וגדולה מברתחילה, כי הגיון של מולשים - הוא הגיון של טירוף. טירוף שבאשליה אותה אטלית, אשר הובילה את היסלר:

הכוכ, ולא ידע שלמכת בזק אפשר להיורח מוכן. גם לתחאושש. יתרון אפלדתי. ולא השכיל לדעת כי יתרון זה הוא יחסי, זמני, ועדיפות - אין זו רק מלדה!

הוא התחיל, אך אחרים סיימו.

בטירוף, באשליה, במאמץ נואש ירצו עכשיו אויבינו להשיג את שלא השיגו בקרבונור רביבו עד תיום: את כניעתנו. בנו אין שפת אטלית: רק הודאות האכזרית, כי הנח לפנינו השלב המכריע, רק קנאות לוחמים, ורבונור מגינים רבה, ובוראות זו, בקנאות זו, בתבונור זו נקרע ממיני מולשים את אשליתם, קריעת דם, הפעם - לא מתווך ולא יגואלי כי אנחנו נסירים! התארננו.

שורותינו מלובדות יותר, יחידותינו מאומנות יותר, מספדינו מנוססים יותר. כוחנו גבר, וכוח האש של צבא התגנה גדול היום פי כמה, בכוח הכרה שלמה, שעם הקם להגן על חירותו במלוא כוח הגוף והנפש - סופו לגצח.

בכה האמונה, ברוחם הקרבית, ובכושר הלחימה של חיילינו.

בכוח הכסחון במסקד העברי, שהיה למופת וסמל.

בכוח היריעה - שנשקנו גובר ועולה.

ובכוח התקות - שפלטחחנו, מלחמת צדק, תרבה ידידים על מני אויבים - הננו ועלינו לקרב, חיילי ישראל! וזאת הפעם - עד אחרון המולשים עד חרמה, עד הנצחון!

באהבה, ובשנאה.

למען בירתינו, למען חיי ילדינו,

ועיני שמונים דור צפויות אלינו,

ונשמות ששה מליון - שלא זכו - סוראות אלינו מן האדמה:

תקום הנקמה הגדולה -

חסי ישראל, ל ש ד

שאטון אבידן

מסקר חסיבת הדרום

חזית הדרום

אגף חטיבת גבעתי

ההמוגה בגה-חות למולשים

דף קרבי

אור ליום 9.7.48

אירועינו הפציצו את רכזי האויב.

תותחני הרסו כלי רכב האויב.

ליד כבושים ופיהור. שכל ושבויים בידי יחידותינו.

אתמול 8.7.48 בשעה 05.55 התקיף האויב בכח רב של חיל רגלים משוריינים, טנקים ותותחים את עמדותינו באזור בית דרס ולאחר מכן באזור ג'וליס. תחת חסות הלילה ונצול פני השטח, הצליחה פלוגת חיל סודנים להתקרב לאחד המשלטים הקדומניים שלנו — התפתח קרב פנים אל פנים. כוחותינו הכניסו את האויב לפרוודור צר וסגרו עליו באש קטלנית מנשק אוטומטי. מרבית חיילי האויב נפגעו ונסוגו במנוסת בהלה. בשדה הקרב נשארו מוטלות עשרות רבות של גזיות הפולשים. כלי הרכב והטנקים של האויב נפגעו והשאר נסוגו. בשעה 10.40 נעשה ע"י האויב נסיון של התקפה שניה — והיא נשברה מיד תחת מהלומות יחידותינו. עד מאוחר בלילה לא השלימו עוד חיילינו את בדיקת השטח: נמצאו למעלה מ-40 מצרים הרוגים, נאסף שלל רב של נשק מסוגים שונים ותחמושת. נלקחו בשבי:

מפקד הפעולה, בדרגת מיג'ר וחבר קציניו.

אבודותינו ארבע הרוגים ומספר פצועים קל.

כבוד ותהילה ללוחמינו הנועזים.

בקרב זה הפותח פתיחה מזהירה את המערכה המחודשת—עמדו למופת יחידות גדוד 53.

פלוגה בית וגימל נגדוד 53, יישר כוחכם!

החטיבה גאה עליכם, לוחמים!

תוך הסתערויות נועזות כבשו יחידותינו בפעולות הלילה את עירק סוידאן (הכפר) **בית-אפה, איבדיס ותל-אל-ספי**. יחידותינו ערכו פשיטה על משטרת עירק סוידאן (פרטים נוספים טרם ידועים).

בהתקפה על איבדיס נתקלה יחידתנו בכוחות עדיפים של האויב אשר חלשו על משלטים יחידתנו כבשה את המשלטים תוך הסתערויות ולקחה שלל נשק רב בין השאר: תותח 6" תותח אנטי טנקי. רובה אנטי טנקי ומרגמה 6".

כה התחיל טהור אדמת הדרום מקלנסי פולשים!

לוחמים, דסרב. עד חרמה, עד הכרעה, עד הנצחון!

טוראים ומפקדים.

עם חדוש המערכה זכרו: **אויב שבוי חשוב מפגר מת.**

אל תעשו לכם את הנקמה וולה מדי!

דף קרבי

אור ליום ה'7.48

ההתמודדות הגדולה ביותר עם צבא סדיר!

אכן, לא אימרת סתם היתה זאת, שעה ששיננו ואמרנו לטירון בתוכנו: טנקים אינם מיפלצות, ותוחמים אינם כובשים - אם מול חיל-רגלים עוור של מולשים עומד חיל-רגלים בעל רוח קרביה גבוהה ועשוי ללא חת.
לא אימרת סתם! רק **נסיון קרבי** הוא! ובנסיון קרבי **כזה** - בממדים ובמתח שלא היה לנו עדיין - עמדו היום כל יחידות חטיבתנו למופת. ויצאו ממנו כשירים על העליונה - ונטויה עוד!

ולא כאימרת-סתם הלכה הסיסמה: מוטב לוותר על חופשה - ולא לאבד את החופש! - עייפם, דרוכים ולאים עמדו לחומי החטיבה משך 3 ימים במשלטים, בקרב אכזרי, ורבים סרבו לרדת שעה שבאו אחרים להחליפם! ולא אימרת-סתם היה דברנו: חייל, טוראי, בקרב אתה עשוי להתעלות למעמדו של מפקד - אם תעמד לך רק המסירות, התבונה, והרצון. - ג'ולים, איבדים, בית דרס ונגבה עדים לכך כי אמת היא, אמת גדולה.

ולא אימרת-סתם היתה הקריאה: בטח במפקדך - ונצחת! - יותר מבתחילה עומדת היום החטיבה מלוכדת סביב מפקדיה, כשרוח רעננה עוברת בשורות - אחר שלשת ימי קרבות כבדים, - מפקדינו אלה - יוכלנו לנצחון, כך מספרים היום משלטי הדרום.

ליום סיום ההפוגה הכינו המצרים תכנית רבת תנופה שיעקר משימתה היתה פריצה אל הכביש מג'יל מסמייה דרך הסואפירים בכונה, כנראה, לרדת לחטה-פלוג'ה תוך מגמת ביתור רבתי.

לבצוע תכנית זאת הכין לו הצבא המצרי שני משלטים עקריים באזור זה: (1) **איבדים**, שם התבצר 4 ימים לפני גמר ההפוגה מטה גדוד וכוה של שתי פלוגות מצויד בנשק מסייע ותוחמים. (2) **בית-דרס**, שאותו חשבו לכבוש מידינו ערב תום ההפוגה.

הנה כי כן: פעולותינו הנרחבות בליל 8.9.7.48 היו למכשול רב לאויב וכבוש **איבדים** והשמדת כוח המחץ המיוחד (פלוגת סודנים) שהתיימר להשתלט על **בית-דרס** - היה כזה שיבוש רציני ביותר בתכניות המצרים.

והם יצאו להתקפת נגד, ההסתערויות שעשו המצרים ביום ששי, נתחדשו ביום שבת עם בוקר, ככוח אש ואדם שעוד לא היה דוגמתו בחזית הזאת, ושמא בארץ כולה.

עם בוקר 10.7 עלו על ג'ולים 4 טורים מצריים וניסו להקיף את המשלט סארבע צדדיו, ככוח של גדוד ר-18 כלי רכב משוריינים. על שטחו הצר של המשלט נורו למעלה מ-1000 פגזים, התוחמים ירו מאשדור ומג'דל, וההתקפה נהדפה. בשעה 15.00 נתחדשה ההתקפה, הפעם בכוחות רעננים וגדולים יותר שבאו בסור משורין מדרך אשדור. 400 מצריים על רכבם המשורין נסו להסתער על המשלט, כשאירוניהם מפציצים ללא הרף את עמדותינו. נתפתח קרב קשה בו נהדפו כחומתו העדיפים של האויב, כשהם נסים מנוסת בהלה מטני אש לוחמינו. 3 משוריינים עלו באש, שני נושאי-כרן שוב נמלו לירינו, שתי מכונות עמוסות החמושת הועפו באויר, בין שאר השלל: מרגמה צרפתית כבדה, התקפות על **איבדים** נשנו וחורו **חמש פעם** זו אחר זו, אל ההתקפה נכנס בערך כוח של גדוד שנעה בשתי זרועות לסגור על איבדים, על גורה זו שארכה 700 מטר, ניתך ים של פגזים ופצצות, נגולה זו אחר זו הסתערו משוריינים, טנקים וחיל רגלים - ולא זו, ולא גרע המגן עד לא הטביע את המסתערים בדם, עד לא נהדפו גם בפעם האחרונה! הערכה והירה אומדת את אבדות המצרים ל-250.

אפשר לספר על גלויי גבורה רבים מאוד כדוגמת החייל (שמו עוד יפורסם), שבעמדו בבית-דרס, מול המסתערים עליו החזיר 4 רמונים שנורקו עליו זה אחר זה על ראשיהם של המסתערים מסובכים ביותר ויכלו להם בעוז וכאחריות! אפשר לספר על ארגון מנהלתי למופת, ועוד, אך אם על **ספור זה** עוד עת לו, הרי את העיקר חשוב שנאמר לעצמנו, דווקא משום שעוד מבחנים לא קלים נכוננו לנו - והעיקר הוא: שזו הפעם הראשונה, שכוח צבא סדיר גדול ורציני, מצויד ציוד כבד וממונע כסיוע אוירי, החליט ליטול לידו **בכל מחיר שני משלטים** - ולא יוכל להם! ושנתתי דם נסוגו, פעם ומעמים וחמישיית, כוחות עריפים מפני מעטים!

ל מ ו פ ח

בעד עמידה קרבית וסבילות חיילית למופת מציגת היום החטיבה: את פלוגת **חולדות-הנגבה** (ג. 53) והפלוגה **הממונעת** (ג. 54) **רוח גבורה** עברה כמתנה: - וכי לא מן הנס היא באת, אלא כשרי **נסיון, מסירות, והכרה**. - היא תעמוד לנו, גם לימים באים, קשים ואכזריים, כי הפעם הזאת: עד חימה! עד נצחון! מה חס היום כל לב לוחם בחטיבתו - מהו **פה תהיה קבורת מצרים**! כה תבוא.

מות לפולשים

דף קרבי

אור ליום ה-12.7.48

עג'ו אל יאהוד! ליל פשיטות וטיהור

זלזול באויב פשט במחנה, עצור!
לא זלזול — בלתי אם בטחון עצמי.

לא סיפוק ועלי דפנה, המגיע לנו. — אלא **דריכות** המחייבת אותנו. כי עמנו הנצחון, אך הדרך—רצופה עוד מבחנים קשים ואכזריים, לזכור זאת, לוחמים! בליל 11-12.7.48 ערכו יחידתינו פשיטה על רכזו הצבא המצרי בגזרה הצפונית לאישדוד. יחידה שניה פשטה דרומית לאישדוד ופעלה בגבול גדר מחנה האויב. סיירים חטיבתיים פשטו על משלטים באזור בית ג'וברין (תל בירנאט). יחידות נוספות פשטו אל בית עפה והכפר עירק סואידן ועירק אל-מנשיה, בפשיטות הללו גרמו כוחותינו נזק רציני לאויב, משימות אלו בוצעו ללא כל אבדות. כניעה ומנוסה המונית החלה בישובים הערבים במרחב שלנו. לאחר נפילת תל-אל ספי תל אל תורמוס, איסטס, חירבת דמדום, מסמייה, טינה וג'לידה עזבו הערבים גם את **זיחה**. אלפי פליטים חדשים נדחקים אל בית ג'וברין, טיהור זה עדיין לא נסתיים, וידינו נטויה.

יום ה-11.7.48 היה לצבא המצרי, החונה בין מג'דל ואישדוד, **יום לקיקת הפצעים**. פצעים רציניים ביותר, שאין, כנראה, להתאושש מהם בנקל. הנה, נוסף לשבויים שנפלו בידינו—הגיע אל קבוץ נגבה קורפורל סודני, מקלען, עם הבראן בידו, ובקש לקחתו לשבי... קורפורל זה מסר, בין השאר, שבקרב האחרון על ג'וליס ברחו יחידותיהם מנוסת אימה, הפלוגות התפורו ללא כל קשר, הרוגים ופצועים לעשרות נשארו בשדה. חלקם נקברו אחר כך בבית עפה. כלי הרכב נפגעו, נשק רב עודו מפורר בשדה. **פחד היהודים נפל עליהם**—ורבים מוכנים ללכת בשבי מלהלחם. לוחמינו, שערכו את הפשיטות שמעו זעקות אימה מעבר המצרים בחשכת הליל:

עג'ו אל יאהוד.

אכן שברנו את רוחם. גם שסענו את גופם. אך עוד כוחם אתם: כי אויב הוא, כי צבא הוא. ואם גם בטוחים אנו, — כי בזבל גופות פושטים עוד ידלכלבו שדותינו! **נד עת**, — לכוננות, לעזר, להקרבה עצמית אנחנו נקראים!

כי יבוא היום.

ציון להרגשה גדולה ולמיבצע מוצלח:

מפקדי יחידתנו, אשר כבשו את **תל-אל-ספי** יודעים את ערך מיבצעם. בזאת: (1) נאלץ האויב **להאריך** את הקיום שלו. (2) ידו הורחקה מישובנו במרחב ההוא. (3) הכיבוש הזה פותח לפנינו אפקים חדשים, **חשובים עד מאד**. אך הלוחמים, היושבים בחפירות תל-אל-ספי וצופים לשדות, למרחקים, חשים פעמי דמויות רחוקות-קרובות העולים משבילים אלה: **...ויקך שמשון וילכוד שלש מאות שועלים ויקח לפידים — — — ויבער אש בלמידים וישלח בקמות פלשתים.** — **עג'ו אל יאהוד.**

ל מ ו פ ת

אזרחי מושבות הדרום נקראו לעמל ההגנה, ולא עכשיו נדון את המשתמטים. כי מעטים המה, כי יבוא גם יומם. אך הצבור הגדול בהמוניו יצא לעבודת הביצורים, למלאכה החוסכת דם הלוחמים, ויצוין: קבוצת אזרחים שעבדה בקו באטאני, סירבה לרדת ממקום העבודה בשעת הפגזה, למרות דרישתו של מפקד המקום, והמשיכו לעבוד: אנחנו חייליים ללא-מדים, השיבו.

כה יישר כוחכם! הבנים בחזית גאים עליכם, אבות.

דף קרבי

אור ליום ה' 13.7.48

נגב גרד

את שלא ידענו עוד!

אחר ליל פשיטות חדשות, שערכו יחידותינו על רכוזי האויב בקרמיה. חפה. אישדוד (הריכוז הצפוני). גבעה 69 וסיורים קרביים במרחב ג'וליס ובית ג'וברין. בהן נגרמו אבדות לאויב - התכוננו לשעת ההתקפה מצדו.

היא באה. אך גדולה מכפי ששערנו. בכוח וממדים שלא היה כדוגמתם. עד עתה. אין זאת, כי הגיס המצרי בחזית זו השקיע את מלא עתודותיו למען השיג את המטרות החיוניות ביותר עבורו.

בשעה 09.00 התחיל להתקיף טור מצרי משוריין את איבדיס. אחר הפצצה והסגזה כבדה התחילה הסתערות חיל רגלים בכוח רב על המשלט שלנו. הסתערות חיל הרגלים. בחפזי אש כלי הרכב המשוריינים והטנקים וההפגזה הכלתי פוסקת נמשכה שש שעות רצופות.

אותו זמן הותקפה ג'וליס במשוריינים ואוירונים.

גת הופגזה. אך שיא ההתקפה עלה אל נגבה:

בשעה 08.00 ירד על נגבה טור טנקים וכלי רכב שונים מעבר עירק סואידן ובית עפה. הגיע למשלט 105, שם הופעלו סוללות תותחים בסיוע הארטילריה של תחנת הנסיונות במג'דל. ממנה הפעיל האויב פגזי שרפנלים.

הסתערות חיל הרגלים התחילה מיד אחר זאת ונמשכה עד שעה 20.30 - ענשר שעות הסתער נדוד חיל רגלים.

גל אחר גל! ונהדף. הטנקים התקרבו לקבוץ. עם שעות הצהרים פעלו משטח הבאר של המשק. לפנות ערב זזו עמדות הנשק המסייע של האויב והתקרבו מכיוון הרכס 113. כל אותו זמן - שמונה שעות רצופות! - הפציצו מטוסי האויב במרכז את כל מרחב נגבה. הפצצה והטרדה כזו מן האוויר עוד לא היתה מיום פרוץ המלחמה בארץ! וגל אחר גל של חיל הרגלים המסתער - נשבר. שותת דם נהדף אחורה. אבדות המצרים כבדות ביותר, בהרוגים, פצועים ובכלי רכב. כל ההתקפות נהדפו ונגבה איתנה עומדת - ותעמוד.

מג'וליס אל נגבה ומנגבה אל איבדיס הדהדו היום הגבעות מקול ענות גבורה: לא יעבור הפולש. לא יעבור!

הלב סמוך ובטוח: הפותחים בעמידה סטלינגרדית יזכו במהרה גם לסיים סטלינגרדיו

נגבאים. נגבאים! עיניכם האדומות, עוד תחזינה במיפנה הנדול, כי יבוא.

- לעמוד!

- נעמוד.

אבני מסורת קרבית.

התותחים. שנלקחו שלל בקרבות האחרונים - שם כובשיהם יקרא מעתה עליהם:

תותח „אברהם” - 6 פאונדר. יד לאברהם רדובסקי, נשק פלוגתי. נפל בקרב.

תותח „ישעיהו” - 6 פאונדר. יד לישיעיהו סוקל, סרז'נט מחלקתי. נפל בקרב.

תותח „חיים” - 2 פאונדר. ליד לחיים בלוך רב סרז'נט פלוגתי. נפל בקרב.

ויגאל דמם באש.

דף קרבי

אור ליום ה'14.7.48

כלבי אנגלו-פארוק תחת גלגלינו!

מכת החושך - מכת הדם

מגיני נגבה - עד הם עומדים כחומות ברזל מלובן ונחשולי כלבים מסתערים ומנסעים ראשיהם אל כתלי המגן, פורצים ונסוגים, ויללת פצועיהם מתערבת ברעמי שרפנלים - השלך מתאום הם בשדה הקטל.

הבוקר האיר: ואין תותחי האויב פועלים. שעה 0900 - המגינים מתכוננים, כבכל יום - לחדוש התקפת האויב - ולא באה.

שעה 1200: טנקים לא יורדים. שעה 1500: - חיל רגלים לא עולה על הגבעות. שקט: שקט מזור בשדות.

אך אנחנו יודעים: היום לא יבוא האויב. כי הלילה הזה היה ליל מכת הדם. בשעה 0130 פרצו יחידות הפושטים שלנו לתוך אישדוד העיר, פוצצו בתים. עברו את העיר. חצו את הכביש. פניקה רבה קמה במקום.

2 יחידות אחרות התקיפו באש את ריכוז תותחי האויב ואת ריכוז המשורין. יחידות פושטים אחרות ערכו סיורי קרב באזור, בתלזקרייה ובדירדובין (בקצה הדרך לבית ג'וברין). טיהרו סופית את הכפרים בילין וברקסייה. התקיפו באש את הנקודה "N".

אויב שניסה בכוח חיל רגלים ומרגמות להתקרב לעבר ברקה השאיר 11 הרוגים ונסוג. בשעה 0030 יצאה פלוגת חיל רגלים בסיוע כוח הקומנדו הממונע של החטיבה להתקפה על ריכוז הצבא המצרי שערך את כוחותיו מחדש במשולש נגבה-ג'וליס-113. ההתקפה נמשכה כל אותו לילה, עד שחר. תחת מחץ ההסתערות של חיל הרגלים והממונעת שלנו נפרצו קרי האויב - והריכוז המצרי נתרסק ובבהלה בלתי שכיחה נסוג לכל העברים. למעלה מ-10 פיאטים, 2 מכונות יריה, 4 זחלים ושלל רב אחר השאיר האויב בשדה. בשעת ההסתערות רותקו יחידותינו באש חזקה של האויב - שכוחו נמדד לגדוד מלא - ובקרב ממושך ועז פנים אל פנים הכרע צבא האויב - ו.שועלי שמשון (יחידת הקומנדו הממונעת של החטיבה) פרצו עברו קדימה! ולפתע, - היתה רכה האדמה - גופות! עשרות גופות תחת גלגליהם.

נרתע הנהג: בני אדם תחת גלגליו! רגע. זכר את נגבה. את בית-דרס - וידרוס!

אל רתיעה. בניס: כלבי רצח - דינם דם!

וככול שתטיבו לדרוס כלבי דמים כן תעמיקו לאהוב את היפה. את הסוב.

את החרות.

ולא די. שנסו מתניים. בחורים: הגה הגיפים שלנו יהיו מחר לאמפיביות! כי בנחל נצעד. בנחל דמם של פולשים. מבית עפה אל עירק סואידן. מאישדוד אל - - - עד יסבצו עד צאור! - עד לא ישובו כלבים לגבול מאורתם.

- דרוסו!

- מוכנים.

אבני מסורת קרבית

לציון המשימה ולאות הוקרה וכבוד תקרא מעתה הפלוגה הממונעת: שועלי שמשון.

אברותינו: 4 הרוגים ו-12 פצועים.

א.א.ק.

היום, 14.7 חומיע יפה מהחישטרון ב.קול ישראל בתכנית כבקשתך:
שי לפצועי החטיבה.

דף קרבי

אור ליום ה' 15.7.48

הפושטים

שוב משטו נחשוני הלילה שלנו אל גופו של האויב. מלחמה - לא כספר הכתוב. מלחמה - לא חזון בלבד היא. כי אם: תבונה-חיה. עוז לא-אכזב. ואמצעים. וככל ששלושת אלה עולים בקנה אחד, קם המיצוי העליון של היש. במיצוי עליון כזה מחוללים גם את הגס בהיסטוריה, במיצוי כזה מנצחים דלים - אדירים. אל מצוי כזה מתנפצת אינטרבנציה רבתי. כך גם מבקיעים בלוקדות גדולות. משבשים מוימות-שחור, שכל כותן הוא חישוב העדיפות המאובנת. חישוב, הבטוח על גבי הגיר הקפוא. אמרו לנו: אתם חומת הדרום, יצאנו. - מי היינו אז: כל לב זוכר. מה היו אז צעדנו הראשונים - בשרנו זכר. איך עמדנו אז - זוכרות גבעות הדרום. וקם צבא מולנו. צבא פולשים: על גייסותיו. על רכבו. על שריונו. על תותחיו. על מטוסיו. אולי לא הכל ידעו אל מי אנחנו יוצאים - ונתמרד. עוד לא באנו אל הסיום. עדיין לא סיימנו. לא! אך, הנה עברו שבועות רבים. חלפה ההפוגה. האויב ערך כוחותיו מחדש והיה בטוח - וזה מסתבר לנו מכל המיסמכים החשובים שנמלו לידינו, - שהנה עכשיו ישיג את שלא עלה בידיו עד כה. ושוב **שבוע**: שבוע של מאמצים עצומים. יומיים של נסיונות גואשים להכריע את הכף לטובתו - ובדם, בדם כוסה. במקום כיבוש: שבר על שבר. במקום מצעד - מיטטה פגרים.

ועד שהוא רובץ, על גדודיו, מלקק מצעיו - שוב יצאו הפושטים אל קוי צבא האויב. ב-140030 תפסו יחידותינו את הרכס 105 ממעבר לכביש נגבה. לידינו נפלו שלל: 2 תותחים, 6 טאונדר, 2 נושאי־ברן, 1 זחל יותר גדול, 1 מכונית נושאת תחמושת. שני נושאי־ברן נוספים נמצאו שרופים, 4 פיאטים שרופים, נשק אישי רב - הרכס שולט על הכביש לנגבה. והוא זרוע כולו גויות חללי האויב.

בטרם לילה נוכחו יחידותינו במשלט איבדיס שעל הרכס 105 מוצבים תותחים. לאחר מכן הטרידו באש מאותו הרכס את המשלט שלנו. שלשה נושאי ברן ניסו להתקרב אל עמדותינו. פגזינו פגעו בשנים וכל השלשה ברחו. שוב הופיע זחל - פגענו בו והוא עלה באש. תותחינו כסו את השטח באש רצופה בשעות 1500-1800. בשעה 1830 עלתה שורת נושאי־ברן על הרכס. פגיעותינו היו קולעות ביותר - ושלשה נושאי־ברן נדלקו והתסוצצויות התחילו עולות מהם. עם ערב התקרבה יחידה שלנו לרכס, נפתחה עליה אש מרוכזת מכיוון הגבעה 102 ונאלצו לחזור. בלילה - עלינו. והתבססנו.

שועלי שמשון שלנו סרקו את השטח. יחידה שניה הטרידה באש את הגבעה 69. אחרים משטו על הריכוז הצפוני של אישדוד, וחדרו שוב אל אישדוד עצמה ופוצצו בה בתים. יחידת פושטים נוספת פוצצה את הגשר הגדול בכביש ביח ג'וברין-פלוג'ה. נגבה החליפה כוח אדם. אויר. ואש. בשדות נגבה מיתמר בעשן מנק כבד של האויב, שרוף, ארבע זחלים. ומאתים וחמשים גויות חרוכות של מצרים!

יחידותינו עוד לא כבשו את מגידל. גם לא את אישדוד. גם לא את בית גוברין - רק רכס "X". רק משלט "Y" - אך מרחב נגבה מוהר הלילה מצבא האויב האויב השאיר תותחים, טנקים, ראשים, ומגפיים - ונס מפנינו. ממרבית משלטיו, שעלה עליהם לפני יום ויומיים, ולא עמד בו הכוח לערוך את כוחותיו מקרוב. ואם יערך מחדש - להיכלל! אכן: את רוחו שברנו, שלב זה נסתיים. את גופו - הפושטים שלנו משפעים עכשיו נתחים נתחים. שלב זה עורנו בפריחתו. יטוים - ונעלה אל השלישי: את כוחו החי והטכני להשמיד עד כליה!

ונזכור רק במצוי עליון של היש! רק במלוא היש של חיינו נסיים את השלב השלישי. וככל שהמלחמה אכזרית יותר - כן חייב לעלות יותר ויותר מתח חיינו הקרביים. והנה. מצווים אנחנו: לקרב. לאימונים. לחישול - בנשימה אחת! וטוב, כי נדע: ככל שנשימתנו, ואת החירויות, תהיה עמוקה וארוכה יותר - כן הדרך לנצחון תקצר יותר.

למיצוי עליון של רוח, מסירות וסבילות! - לא נכוּיב. כמו שעמדנו - כן ננקו!

אבני מסורת קרבית

- הנשק הכבד, שכבשנו מירי האויב על שמם של הכובשים וקרא:
- (1) ברנקרייר, חיים - יד לשוארץ חיים, נפל בטהור מרחב נגבה מאויב, איש מלוגה א'.
 - (2) ברנקרייר, יצחק - יד לגויהויו יצחק, נפל בטהור מרחב נגבה מאויב, איש שועלי שמשון.
 - (3) תותח 6 פאונדר, זאב - יד לקסלן זאב, נפל בטהור מרחב נגבה מאויב, איש מלוגה א'.
 - (4) תותח 6 פאונדר, משה - יד לאלמוסלינו משה, נפל בטהור מרחב נגבה מאויב, איש פלי א'.

ויגאל דמם באש.

נת ובלאון הוטגווי אכזרית - הסגות התברגות.

דף קרבי

אור ליום ה' 16.7.48

לא יערך האויב מחדש!

מחץ.

אין כל ספק: האויב - עודנו קיים ככוח צבאי. על מנת שיוכל להתקיים במרחב לא-אלו - הוא מוכרח להכות. כדי שיוכל להכות, הוא צריך להתאושש ממכות שספג. למען שיוכל להכות - עליו להתארגן מחדש.

התיימר האויב לערוך את כוחותיו עם הפנים אל כביש מסמיה - קרענו אותו לחצאין (בית-דרס מזה, ואיבדיס מזה!) עמד האויב לערוך את כוחותיו במשולש ג'וליס-נגבה 113 - ושלם. הוא - לבטח יודע מה המחיר ששילם. ויבולע לו.

שוב עומד האויב לערוך כוחותיו, והפעם: במשולש בית-עפה-חמה-כרמיה. ונצא למחוז את ראשו אל הגבעות:

ב-150115 יצאו כוחות הפושטים של החטיבה לפרוץ אל בית-עפה. חמה וכרמיה במגמת השמדה. יחידות נוספות משטו אל דיר דוביין ואל הריכוז הצפוני של אישדוד.

הקרב הקשה והעז ביותר נתפתח בכיבוש בית-עפה. האויב היה מבוזר שם בכוח של גדוד על נשקו המסייע והכבד, נושאי ברן רבים, בהגנה היקפית. כוחותינו פרצו אל מרכז ההתנגדות, הרחיבו את המיבצע ובהתגוששות של שעתיים וחצי בקרב פנים אל פנים הרסו את אנפי ההגנה של האויב. שם התנגדו המצרים עד הרגע האחרון - וכבשו את בית עפה. האויב הוכה בתדהמה כה רבה והלם כוחות המחץ שלנו היה כל כך חזק - עד כי השאירו בנסיגתם המבוהלת 8 נושאי ברן, פיאמים רבים, ונשק אחר למכביר. וגויות. גויות. גויות.

לידינו נפלו שבויים, ביניהם, קצינים. מפקד המקום נפל. סגן המפקד נפל. וקצינו - בשבי. שוב ינסה האויב להערך. אנא, ניני טרעה, אנא: רק בשלוליות של דם!

ואדי אדום.

מתוך מגמת התארגנות חדשה, או מתוך התגוננות - קם האויב להסתער על משק גל-און. בעמידה איתנה ועקשנית הדפה הנקודה את ההתקפה שנמשכה משך כל יום 14.7 המשק הופגז קשה בתותחים ומרגמות. לאחר-מכן התקיפו כ-800 איש אשר הגיחו משלושה כיוונים, והתקרבו עד גדר הנקודה ומבאר המשק הפעילו מכוונות. מרבית המתקיפים היו ערביים מבית ג'וברין והסביבה בסיקוד מצרי ובסיוע ארטילריה מצרית.

לאחר ההתקפה היה הואדי המוביל לגל-און אדום מדם. כך: גל-און - המשך החומה! גל-און יודע זאת. אך טוב בשעות כאלה, דברים הידועים לכל אחד מאתנו וכל כך מושרשים בהכרתנו - לחזור עליהם ולשנגם לעצמנו: אנשי גל-און, זוהי רק התחלה!

ומאמינה בכם החטיבה. מאמינה - בבת זרועה של נגבה - שכשמה כן תהיה חומת און. ואם יוסיף לעלות האויב - יעלה ויגאה גם הואדי מדם. מודיעים לנו: היום הורידו במגדל בית ג'וברין את הדגל למחצית התורן. מחר - כולו ירד!

עצבניים מאוד, אויבינו:

שתי מחלקות של מצרים התקרבו בשעה 1745 אל עמדותינו כדי קילומטר מבאטאני. יחידה אחרת של מצרים כולל 8 משוריינים פתחה עליהם באש חזקה - ולאחר שהכחינו בטעות באו לחלץ את אחיהם... או רק פתחו חיילינו באש מנשק אוטומטי וקצרו קציה.

על ברקה באטאני וגת עברה הפגזה כבדה, אמש.

באזני יחידה אחת...

הם פרצו את קוי האויב. הם - היו מכובשי בית-עפה. הם הרגו הרג רב. - וחזרו לבסיס עגומים. מרים. ובוכים: שלל יקר עוד נשאר שם - ולא הספיקו לנו האמצעים להוציא את הכלי. אכן, צר. אך. - בחורים. בחורים! את רגליכם הפורצת זוכר כל משלם. כל גבעה בדרום - אתם עוד תחזרו ותבואו. כי נשוב ונוציא את השלל הזה, וחדש. את המלדה ואת החי, על קרביהם גורידים מגבעותינו! אל צער, בחורים. שוב נשוב ונחזור. - עוד הלילה הזה.

דף קרבי

אור ליום ה-17.7.48

מכת הסרחון

קשה למגיני נגבה לעמוד עכשיו בעמדות — כי ערמות של גופות מצרים פסריחים להם מנגד.

המלך פרוק — כך סיפר אמש רדיו קהיר — ערך ביקור אצל הסצועים בבתי החולים והביע את שביעות רצונו הרבה מהמורל הגבוה של לוחמיו האצילים. קינג פרוק קינג פרוקו שמא תואיל להפשיט את סרח כותונת מלכותך ולבוא אל שדות נגבה לאסוף את אסיף המורל המסריחו כי קשים מאוד עלינו החיים — כי למדנו לנשום אויר צח. רענן וטהור במולדת הזאת שלנו.

המלך פארוק — הוא לא יבוא לאסוף את גלליו. כי ימים רבים מאוד עברו מאז ימי משה. ומעשרת מכות מצרים — לרבות מהן הסכין נינו של פרעה.

- הסכין לכינים. וטוב לו בכך.
- הסכין לשחין. וטוב לו בכך.
- הסכין לדבר. וטוב לו בכך.
- ולערוב הסכין. ולצפרדע ולארבה הסכין — מרכבת מלכות שלו הן רתומה באלה.

רק מכת הדם תלמדו ותבוא:

לראשונה — אצל צאצאי משה זה אחרת היום — מכת החושך. הוא ליל פשיטות היאהוד. אחריה מכת הסרחון. הוא הרקב בשדות. ואל **מכת הדם הגדולה** הנה ידנו נטויה עוד.

בית המופתי הלך לעולמו

ביתו של המופתי באידניבה נאסף היום אל הדינמיט בפעולת סיהור נרחבת. שערכו יחידותינו במרחב ואדי סראר. טוהרו סופית והעלו באש הכפריים: אנגיבה, ג'לילה, קואוה, אל-חמה, מועליס. הלילה טוהרה סופית סומייל. על זתה ואג'ור ערכו יחידותינו סיורי קרב. מכת אש נתכה על גבעת 69 ועל משלטי האויב בבית עפה. האויב הפגיו באש תותחים וצופה את גן יבנה

פשיטה נועזת על אישדוד

על רכוז הצבא המצרי בצפון אישדוד בוצעה הלילה 16.7 פשיטה נועזת ביותר. כוחותינו פרצו את גדרות המחנה, חדרו פנימה וגרמו אבדות כבדות לאויב. הקרב נמשך למעלה משעה. פרטים נוספים יבואו.

לילות ירח

עמוקים הם שמינו בלילות חמוז. ירח מלא משחטן על גדותיו. ורוח קלילה מהלכת בגבעות הדרום. והאדם נמשך אל בית. והלב נמשך אל אשה ואם ורינת ילדים רחוקה. אך סביבך בורקות עיניהם המטופטמות של כלבי הנילוס — **היאורה כלבים! היאורה!** ולא:

בקללה. בתפילה. באהבה — לחץ על ההדק: **לשחוט. לשחוט. לשחוט.**
ולפולשים לא תהי תקוה

דף קרבי

אור ליום ה-19.7.48

בל יבגוד הלב העיף!

נפרצה הדרך לנוגב

אחר ימים של קרבות עזים בהם גרמו כוחותינו אבידות רציניות מאד לאויב. אחר לילות פשיטות רצופות, מכות אש וכבושים, אשר השמידו חלקים גדולים מכוחו החי והטכני של הצבא המצרי - יצאו כוחותינו אור ליום ה-18.7.48 למבצעי השמדה וכיבוש על שלב גבוה יותר:

יחידותינו ביצעו מכות אש על גבעה 113, בית ג'וברין, עידק אל מנשיה, וא'שוד. פיצצו גשרים בכביש מג'דל - בית ג'וברין - אותה שעה ערכו כוחותינו הסתערות על המשולש חתה - בית עפה - כרטייה, שחורו הדרומי הוא כרטייה, השוכנת דרומית מהכביש הראשי מג'דל - חברון.

בשעה 2345 התחיל הקרב על חתה. בשעה 2400 פרצו יחידותינו לתוך בית-עפה. ולאחר מכן הותקפה כרטייה. המשולש הזה היה מחוק בכוחות גדולים של הצבא המצרי. חיל רגלים, סוללות תותחים, מרגמות, וויקרט, פיאטים, שלל של נשק מסייע - בהגנה וקפסית. בשעה 0100 - נכבשה חתה. יחידותינו התבססו בה מיד. הקרב האכזרי ביותר נתפתח על משלטי האויב בבית-עפה. יחידותינו פרצו למרכז הכפרי השמידו עמדת תותחים ועמדות מכונות כבדות, אך נאלצו, אחר האבקות ממושכת, לסגת. שעה קלה אחר כך כבשו יחידות חיל רגלים ושריון שלנו את כרטייה.

בזאת תקענו טריז רציני ביותר בין אגפי הצבא המצרי בציר מג'דל - חברון.

עם התבססותם של כוחותינו במקומות הכבושים והערכותם במשלטים החדשים -

נפרצה הדרך לנוגב!

האויב התחיל בהתקפות נגד על חתה וכרטייה שארכו משך כל היום בסיוע הפצצות אויר רצופות, הפגזה, שריון וחיל רגלים - אך ללא תוצאות. להתקפות אלה עמד האויב למשוך את עתודותיו ממג'דל, אך שלש הפצצות כבדות ביותר של מטוסינו טרפו לו את קלפיו. ההפצצות גרמו נזק רב במג'דל ובמרחבו.

בשעה 1900 ירדה עלינו ההפגזה. יחידותינו הפסיקו באש, וחדשו - עם המשך ההפגזה המצרית, יתכן וההפגזה תכנס לחקפה המלא.

סיום שהוא פתיחה

עם רדת ההפגזה - עדין לא כשרה השעה לעשות את סכום המערכה, כי לא בסימן סיום אנחנו עומדים. למודי נסיון אכזרי נזכור: אין כל בטחון שההפגזה תכנס לתקפת, אין כל בטחון שההפגזה, אם תופעל - לא תופר. כי מוטב בה, כי תרמית בה, כי דמויות שחורות עומדות מאחוריה, ואנחנו את קרבנותינו הרעננים נתנו היום לא על מזבח הסיום, בלתי אם קודש לפתיחה. כבושינו הם פתיחה לתקופה חדשה. פתיחה לנצחון מלא, ולסיום של חרות ושלום של אמת, כי יבוא.

יוזמי ההפגזה וכופיה זוממים ליטול מידנו את הנצחון הזה!

נשאור על כבושינו בארבע ידיים!

- דריכות, דריכות, דריכות!

בל יבגוד הלב העיף!

חזית הדרום

מטה חטיבת גבעתי

אות לפולשים!**דף קרבי**

אור לשעת ההפוגה הכפויה

דום!

- לא!

- לא!

לא אנחנו רצינו בה, בהפוגה הצבועה!

האדמה הזאת עקובה מדם. ועמוק הדם בקירבה. דמי ישראל קדומים -
ודמינו אנו. ודם בדם נפגש. ועליה: מגפי פולשים.

כי הם באו להשמידנו - נזכור;

כי יועציהם רצו והאמינו בכניעתנו - נזכור;

כי היינו דלים וצעירים ולא יכלו לנו - נזכור;

כי שברנו את רוחם, הרסנו את כוחם וידנו גברה ועלתה למכת

הדמים הגדולה - נזכור;

האדמה הזאת לא תשא את מגפיהם הטמאים, פתנים: לחזור!

כי נשבענו לקברים שנכרו,

לגבעות הדרום שנחרכו,

למפקדים, אשר הובילונו למבצע הנצחון

ולכל עדת ישראל נשבענו:

אות לפולשים!

- דרוכים לבאות נהיה!

- מוכנים.

דף קרבי

15. 10. 1948

להכרעה - קדימה!

ההפוגה מתה. המלחמה נמשכת. הקרב המכריע מתחילו נלאנו נשוא התנקשויות זדוניות - ללא תגמולו הרעשות והסגזות באין תשובה. הרס משקיננו ללא סכוי של שלום. התכצרות צבא השולש בתוך גבולנו - מתה ההפוגה ואת נבלתה נלאנו נשוא כי הגיעו עד נפש מזימות הדמים.

הצבא המצרי עודו עומד מולנו, ומכין מסע השמד חדש לטרופ את ישובי הדרום. לרשת את הנגב. הוא לא יזוז אם לא תזיזנו האש. הוא לא יוותר מרצח עד אם נקרע את אשלותיו בדם. לא אנחנו רצינו במלחמה: הוא רצה. הוא התחיל אך אנו נסיים.

נקראנו לעמידה - עמדנו!

נקראנו להכות באויב - הכינו!

(וזכרת מצרים את לילות העשרתו)

או אמרנו:

אם הפעם נחדש את המערכה נחדשנה ביתר כח. ביתר תניפה. אם יגנר - נמגר!
אחים. מלאה עת. זו השעה. זה המועד: **למיגור הפולש המצרי נקראנו היום!**
ימים על ימים מפגיו האויב. מאחורי מסך ההפוגה. את ישובי הדרום. חוקף את משלטינו -
עבדי פארוק. מלחמה הם רוצים - מידינו יקבלו!
אך הפעם ישתו את הכוס עד תומה. עד תום!
כי נקום. במלוא כחנו היום נקום ולא נשוב מהקו עד אם נביא על כפיים את הנגב -
עברי - למדינת ישראל!

טוראים ומפקדים!

את כל נסיוננו הקרבי נאגור לאגרוף אחד.

את כל כוחנו - לאגרוף אחד.

את כל השנאה - לאגרוף אחד.

את כל האהבה - לאגרוף האחד.

ובאגרוף זה ובהכרה: כי זה יהיה קרב אחרון -

קדימה לשחרור הנגב!

גבע, המטה הקרבי

עות לפולשים!

דרך קרבי

אור ליום ה- 17. 10. 48

הגיס המצרי נותק מארצו

ב־10. 15. שעה 1500 הפציצו מטוסי האויב את קבוץ רוחמה. אותה שעה היהקפה שיירה שלנו בדרך לגגב - לאחר מכן יצאו כוחותינו לתקוף את קוי האויב אשר ריכזו כוחות ונסק רב להתקפה כללית במרחב הדרום.

אור ליום ה־16. 10. הבקיעו כוחותינו את העורק העקרי של הגיס המצרי וקבעו **טריז רחב בין מגידל ועזה** תוך כיבוש והתבססות על חגורת משלטים באזור **בית-חנן**.

נלקח שלל ושבוים ולמרות ההפגזות והתקפות הנגד לא הצליחו המצרים להוציא עצם ככדה זו שנתקעה בגרונם. עם זאת פוצצו הגשרים מובילי המים וגשר הרכבת בכל אותו אזור.

יחידות אחרות פשטו באזור **אלי-עריש** ופוצצו גשרים. בהשליכם את הניתוק.

יחידות נוספות בתרו את הציר המצרי **בית ג'וברין - פלוגיה** בכבשם משלטים רבים-מזרח מעירק-אל-מנשיה. קרבות עזים התנהלו עכ בקר. 16.10 באזור עירק-אלי-מנשיה ובתוך הכפר עצמו. יחידותינו הסתערו על הביצורים הכבדים של האויב. פרצו אל תוך הכפר ולאחר האכזות קשה נאלצו לסגת.

הטריז נשאר איתן.

ריכוזי האויב הופצצו קשה ע"י אירונינו. טעם הרעשת אויר ככדה ביותר טעמו: **מגידל, פלוגיה, אלי-עריש, עזה ועירק-אלי-מנשיה**.

גל ההפצצות נשנה והלך. ספיטפייר מצרי הופל ע"י מטוס ישראלי שרדף יחיד אחר טייסת שלמה של האויב.

הקרבת התחיל - עיני העם צופות אלינו:

לא נכזיב.

לנצחון, לוחמים!

אות לפולשים!**דף קרבי**

18. 10. 1948

קרב התבונה והעוז

אותה שעה, כשכוחותינו התכססו והלכו בטריז הדרומי, במשלטים באיזור בית-חננון. משטו על ברברה ודימרה (דרומית מדיר-סנידן), פוצצו מטילות בין רפיח ואל-עריש. הנחיתו מכת אש על עזה ורפיח - וכוחותינו בטריז המזרחי, הודפים שלש התקפות ובאבדות כבדות לאויב מטהרים את חירבת-אטללה, משם ניסו המצרים לסגור על הפירצה - ויחידותינו פושטות ומנחיתות מכות-אש כבדות על בית-עפה, משלטי דרך-בורמה המצרית, זיכרין, בית-ז'וברין תחנת הרכבת והריכוז באישדוד.

וטייסות מפציצים כבדים וצוללים הולמות שוב את עזה, מג'דל, פלוג'ה, אל-עריש.

אותה שעה:

פרצו יחידות חיל הרגלים שלנו אל מבצרי האויב בשער-הנגב ולאחר קרב נבון ונועז, כבשו את סוגר הנגב: 113, 100, ואת צומת הדרכים.

בחרוף נפש עמדו המצרים במבצר-המשלט, אך לא עמדו בפני גבורת חיל הרגלים שלנו, שהבקיע אל תוכו בשלשה ראשים, חיסל עמדה אחרי עמדה, בונקר אחרי בונקר - ולא נרתע מלחץ האש הכבדה אשר ניתכת עליו עד אם כבש והשיג את המשימה הגדולה. אך בזאת לא תמה המשימה: יום שלם-17.10- עמדו היחידות האלה מול התקפות-נגד, שערכו עליהם המצרים גלים גלים בטנקים, אוירונים, תותחים וחיל רגלים - לוחמינו היקרים,

כּוּבְּשֵׁי שַׁעַר הַנֶּגֶב

ביממה זאת העליתם דף גבורה חדש במסורת הקרבית של החטיבה,
- דף מפואר, לאתים!

תהילה לכם, חיל הרגלים שלנו, גאוות החזית עליכם, לידינו נפל שלל ושבויים, בין השאר: 7 נושאי ברן, שני תותחים 6 ליטראות, תותח אנטי-אווירי, פיאטים, המון תחמושת - כה שובשו תכניות ההתקפה של האויב המצרי!

נפתח שער הנגב: מחר לרוחה!

פלוג'ה בוערת

ברגע האחרון: כתוצאה מהרעשת מטוסינו, אחזה דלקה גדולה בפלוג'ה.

דף קרבי

4 דף / 19.10.1948

קרעים - קרעים

קרעים קרעים מתפתל עתה גופו של הנחש המצרי:
מגידל - עירק סואידן -
אבר חתוך.
מגידל - עזה -
אבר חתוך.
בית ג'וברין - עירק אל מנשיה -
אבר חתוך.
- כמה יחיה עוד ראש הנחש?
האויב הפגיו את ניר-עם ומקורות. את
כאוכבה. התקיפו את הטריז באיזור בית חנון
ואת הטריז. המורחי ונהדפו באבדות כבודות.

לאחר כבוש 113 וצומת הדרכים, ירדו כר-
חותינו דרומה ובקרב הפתעה כבשו את
כאוכבה והתבססו בה ובמשלטיהו כחותינו
כבשו את בית-טימה ובזאת סגרו את הדרך
לכחות עירק-סואידן. לידי הכובשים נפל שלל
רב בתחמושת, פיאטים, מכוניות. זחל האויב עלה
באש.

אותה שעה כבשו יחידותינו משלט מצרי נוסף
צפונה מפרשת הדרכים, טיהרוהו, לקחו שבויים
ושלל. בין השאר: 4 זחלים, רכב, 3 ויקרסים.
ברנים, תותח 2 פאונדר, מרגמות.

הרב הכידונים

קציר ההסתערות הגדולה

זה ס"ה הקרב על שלשת המשלטים:
שלל: ארבעה עשר זחלים:
5 ויקרס. תותח אנטי אוירי, מר-
גמות, פיאטים, ברנים, מחסני
תחמושת, מחסני ציוד חרפי -
רכב
גדוד מצרי שלם על צידו, מחסניו, חימוש,
רכבו ואנשיו - השמד!

במסגרת ההסתערות הגדולה על משלטי שער-
הנגב התחולל קרב הכידונים הראשון
לחיילי ישראל. לחמינו פרצו אל תוך עמדותיהם
המבוצרות של המצרים ונאלצו לבערם בקרב
פנים-אל פנים - בלהב כידונים
-אין זאת כי רבות צרחתונו
אם לחיתו טרף הפכתונו
ויקום כל העם
ויקרא: נקסו

הדרן

אחת עבר דווי והגיעה לשיא של לחימה: כבשה
את עצמהו התכה חולשה לגבורה.
כאות הוקרה וטימן לפתיחה חדשה תקרא
היחידה מעתה:
פלוגת-הצומת.

במסגרת הכחות שפעלו בכבוש שער-הנגב
העלתה את עצמה, אחת היחידות שלנו, למעלות
לחימה שאין למעלה הימנה. יחידה זו - הנושאת
עמה זכרונות דמים כבדים קרעה בקריעת גבורה

דרך קרבי

אור ליום 20.10.48

דרך הנגב נפתחה לרוחה! נסגר השק: מג'דל - עירק-סואידן - חוליקאת!

חוליקאת

עברי חדש - זוליס - בריר ופרשת הדר-
כים בו, שטח עברי פנימי
תהילה לכם, מבקיעי-דרך-הנגב.
לכם, כובשי 113, ומשלטי צומת
הדרכים.

תהילה לכם, כובשי כאוכבה ובית-
טימה -
תהילה, לכם כובשי חוליקאת ומשלטיה -
„הבוקעים” - יהא מעתה שמכם בלוחמים!
אשר זכו להדק את לולאת החנק הזאת -
יזכו במהרה לסגור על צואר פולשים את
העניבה הגדולה! כי גדול ליל נקמות!

..

מבצר עיראק-סואידן התגונן הלילה הת-
גוננות נואשת לפני מהלומות כוחותינו. אוירוני
צלילה פגעו פגיעות ישירות במבצר ויחידות
רגלים מסתערים הקיזו מדמו.
- יחידות הגיס המצרי המכותר ניסו לפרוץ
להם דרך מעירק-סואידן דרומה בעורת זחלים
- ונסוגו בבהלה בשארין אבידות בשדה.
טור זחלים מצרי ניסה לפרוץ ממג'דל
לדיר סאניד הוכה. השאיר אבדות ונסוג.
הטריון הדרומי סוגר לחלוטין על הדרך!
- הטריון המזרחי הרחיב את עמדותיו.
כבש את חורבת-חמוד.

- אנית דלק מצרית שהוועקה ממצרים
למג'דל עם אפיסת הדלק שם - הותקפה על
ידי יחידות הצי הישראלי. מטוס מצרי שחיפה
על האוניה - הופל.
- בריחה המונית נראית באזור בית-ג'זברין.
פלורזיה, מג'דל.

- מפציצים כבדים שלנו בלוי מטוסי-קרב
הפציצו אמש את עזה, מג'דל, באר-שבע -
ורכוזי אויב שונים. בכל המקומות היו התפר
צצויות אדירות ודלקות גדולות.
ליל נקמות, פולשים, - גדול ליל הנקמות!

על כל משלטיה - בידינו.
שעה שיחידות צבא ההגנה לישראל ירדו
מאזור הר-טוב וכבשו את בית-ג'מל, משלטי
דיר-אבאן ואת דיר-אל-האוה המשיכו כוחו-
תינו את מסע המחץ הגדול דרומה. לאחר כבוש
משלטי צומת הדרכים, כאוכבה ובית-טימה
במגמה לכבוש את מבצר האויב האחרון
חוליקאת החוסם את הדרך לנגב.
חוליקאת - אשר עמדה בפני שורת הת-
קפות - התבססה על חגורת משלטים - מבד
צרים משני עברי הכביש הראשי. שני הצדדים
ידעו את ערכו של המקום:
- לגבי הפולש - לולאת החנק על צואר
הגיס הצפוני.

לגבינו חיי הנגב היו תלויים פה מגד.
אכזרי מאין כמוהו היה הקרב, קרב תותחים.
קרב מרגמות ומקלעים, קרב נשק-מגע, קרב
זורקי להבות, קרב כידונים קרב גרון אל
גרון - רבים מלוחמינו פצועים מנשיכות
שינים! - משלטים עברו מיד ליד, שבע שעות
רצופות התחולל הקרב, חיל רגלים שלנו לא
נרתע בפני כל קרבן, כבש עמדה אחרי עמדה,
הדף התקפות נגד של האויב הרס את מבצריהם.
עד אם הפך כל החי לאויב לרץ והרץ ברוצו
- נהפך למת!

ארבע-עשר נושאי ברן נפלו שלל לידינו.
שני תותחים בני 6 ליטראות, תותח 2
ליטראות, מכוונות ויקרס, מרגמות, מק-
לעים, מחסני תחמושת ונשק למכביר -
שבויים רבים, ביניהם קצינים - גוד
מצרי נוסף הושמד כאן:

חוליקאת בידינו!

וצדיק הכידון, ומותר הדם.
כי חיוון הגמול אומר: נקם, נקם, נקם!
נסתיים הקרב הגדול על הדרך לנגב: קם ציר

מות לפולשים!

דרך קרבי

ליום ה' 21.10

קרב הברית

„כידונים — קדימה! המות לפולשים!
ותחת ירח מלא נלחצו ידי אחים: אנשי גב-
עתי מזה ואנשי גבר-עם מזה ובינם קבר
פולשים.

נסתיים קרב הברית! חפשיה הדרך.

— את שעריך. הנגב. תלשנו מצירי
פולשים!

ילדי נצנים. יד מרדכי וכפר הדרום. הכינו
פרחים לחנוכת הבית! כי קצרנו קציר — היום
קרוב.

* * *

בקרב אכזרי זה על שערי הנגב (מ.113) עד
חוליקאת). היו לאויב לא פחות מ-500 אבדות
בנפש. ועשרות שבויים.

לידינו נפל שלל: שלשים ואחד זחלים /
4 תותחים בני 6 ליטראות 3 תותחים בני
2 ליט. 20 מכוונות ויקרס. קרוב ל-100 מק-
לעים מאות רובים. פיאטים. מרגמות
תותח 37 מ"מ. מחסני תחמושת. מחסני
ציוד חרפי ועוד.

בין השבויים — מספר קצינים. (המפקדים הג'
בוהים ברחו בראשית הקרב).

אבני מסורת קרבית

הגבעה „138“ (חוליקאת) — תקרא מעתה

גבעת שמעון

יד לשמעון גורלסקי מ"מ.
הגבעה „120“ (צפינה מגבר-עם) תקרא מעתה

משלט חיים

יד לחיים בולמן מ"מ.
הגבעה דרומה מכביש עירק-אל-מנשיה —
בית ג'וברין. (בטריז המזרחי) — תקרא מעתה

גבעת יעקב

יד ליעקב צימרמן, רס"פ.
תהי נשמתם צרורה בנתיבי הנצחון.

* * *

יובדל לחיים. ולאות ומופת:
הקשר שטטינר, מגבורי מלחמת ישראל.

* * *

הדרך אשר הבקעה בציר המצרי עירק-אל-
מנשיה — ביו, ג'וברין ואשר נטלה בקרב,
יחדש אונה בשם:

נתיב לכיש

עוללות קרב חוליקאת:
חזרו אלינו הספרים אשר נשדדו מקיבוץ ניצ'
נים. — חזרו על ידיהם וראשיהם של השודדים.

כביש ג'וליס עקוב מדם. עכשיו מהלך בו ירח
מלא ואנחנו צופים משני עבריו, על הגבעות.
רבים השבילים המובילים אל הנגב — אך זאת
היא הנתיבה הגדולה.

מאחורינו — כבר 113. צומת הדרכים, כאר'
כבה. בית-טימה. ממול: חוליקאת. מנגד —
גבר-עם.

גדודי הבוקעים שגלשו בכביש זה אור ליום
ה' 20.10 — לא ראו את חוליקאת, כי אם את
גבר-עם, את ארץ הנגב, וצל פולשים חוסמים
בעדה.

זכרו את אלה שנתנו את נפשם על הצומת.

זכרו כי אין **שער** בלעדי **דרך**. ודין הנגב
כדין הנתיבה. —

אז ראו את חוליקאת. ראו גוש משלטים על
הכביש מזה ומזה. גוש משלטים במרכז. גוש מש'
לטים במערב מעבר גבר-עם. והכל חפור. היקפי
יסודי: מבצרים. מטוס הטיל פצצות.

התותחים הטילו פגזים

ואז החל הקו"ב.

התותחים עשו את שלהם. המרגמות עשו את
שלהן. — והאויב עודו יושב בחפירות, בבונ'
רים. — ולא נס.

(איך-זאת כי פחד הלילה-הזר בארץ נכ'
ריה גדול כפחד המות!).

ואז החל הקרב המכריע

המחלקות הפורצות פרצו. הבקיעו גדר אחת.
גדר שניה. שלישית. — כבשו את קו החפירות
הראשון. קטלו באויב — אך האויב, כחול על
שפת הים. ונשקו — הרובים במחסן — בעמדות
מקלעים, מכוונות כבדות. פיאטים, תותחי 2
6 פאונדר, בראונינגים ורובים-אנטי-טנקים בלי-
סוף. מרגמות מכל הסוגים.

והאויב עלה להתקפת נגד. הפורצים נפצעו —
העייפות הגיעה עד נפש: שעה חמישית של הס'
תערות! —

(לב גבר-עם חרד מנגד) — ואז יצאה לקרב

הרוח!

— הרורבות הוטלו לקרב. גל שני הגיח.
קו האויב נותץ והולך. הפירה אחרי חפירה
ולפתע:

עוית היאוש של פולשים החשים את דינם —
קרב פנים-אל-פנים! סעודים מנסים לחנוק את
בחורינו. שיניים מנסות לנגוס בגרון.

ראו בחורינו: מולם עמד הגדוד שכבש את
נצנים, שהרס את נגבה, שכבש את „69“ —

הגדוד אשר בראשון למאי נכנס לאל-עריש למען
עבור לארכה של ארצנו. —

ואז יצאה לקרב **השנאה**:

דף קרבי

ליום ה-21.10

— לשעת האפס —

הקם ראשון בכידון — מנצח וחי!

לא סיסמה היא זו. —

בלתי אם צו חיים! צו ההסתערות. אמת הנצחון: שאלו ככובשים. שאלו את פורצי-שער-הנגב, שאלו את כובשי מבצרי-חוליקאת ונוכור איך חיים שלמים תלויים ברגע של רתיעה. איך יש -- והאירונים כבר הפציצו והתותחים כבר הפגיוזו והמקלעים כבר ירו — אך הנצחון —

הנצחון על גופו של אויב

תלוי בחודו של כידון!

לוחמינו.

אמש סגרנו את השק על ראש הכיס. במובלעת בית-עפה — עירק-סואידן, הגיעה השעה, אחת מאותן הגדולות לה מייחלים מגינים — למחוץ את הפתן במלכודת: להשמיד קלגס-פולשים על ראשו וגופו.

אך אל יקל הדבר בעינינו.

האויב — את רוחו שברנו. את אבריו שברנו.

הס./א.ק.

עשינו בו שמות ושפטים והרג רב. אך עם זאת העלנו בו את פחד החיה מפני המות — המות מידי היהודים. ואין הוא מאמין כי אכן שומרים אנו על חיי שבויים — ולא נשאר לו אלא להתגונן ואף בחירוף נפש.

ואם נפקדנו במקום, ששם אין לו מנוס יותר — הוא יתגונן

ואנו: ברימון ובכידון רק נכריענו!

ואל תרטט היד. כי מלא הלב חרון דמים. ואם היד, ידינו, לא מאומנת עדיין — יאמן עליה הלב:

כי צדיק הכידון. ומותר הדם —

כי חזיון-הגמול אומר: נקם. נקם!

בכידונים. קדימה! — כך כבשו אמש, בחורינו, את עמדות התותחים בחוליקאת. כך כבשו שלשום את שער הנגב — כך נסתער גם היום: ביירי ובכידון. ק ד י מ ה ו!

— מות לפולשים! עד חרמת.

דף קרבי

יום ה' 21.10.48

המפנה הגדול

המפקדה בבאר-שבע הספיקה להרים רגלים לכוון בית-לחם.

החלה בריחה המונית מגוש עציון (— רוצחי עציון, אנה תנוסוז? — לא ינקה אחד וחי!).

באותן שעות הזעם הגדול, רווית הוד דם שעה שנגבה עמדה על נפשה אמרנו זה לזה בלב עצור ובטוח: נגבאים, נגבאים! אלה שזכו לעמידה סטלגרדית יזכו, במהרה, לסיום במ-פנה הגדול, כי יבוא!

ר ב א.

המפנה הגדול החל: הגיס המצרי מתמוטט. נתלשו בדם ציריו, מאות ואלפיו נחנקים בסוגר שקים הנסגרים והולכים על צארו.

עם מיבקע הנגב בא סוף ההתחלה והחלה התחלת הסוף.

אך אל נא! חיה פצועה — גסיסתה עלולה להיות איומה ומסוכנת להשמיד — משמע: לה' כות — לא אחת, ולא שתיים, למאמץ עליון עוד אנחנו נקראים.

ואף על פי כן: גסיסה היא זו, צאו על הג' בעות, לוחמים, וראו: הנה מתחיל היום ועל האדמה הזאת לא ישאר מפולשים לא קרעיים ונעלים —

הומינו את עוף השמים!

— חי הדם אם זכינו לכך!

אבני מסורת קרבית

הגבעה "113" תקרא מעתה

גבעת ארנון

יד ליעקב ארנון ס"מ, מוהתיקי גדודו נפל בהסתערות על מבצר הגבעה.

תהי נשמתו צרורה בנתיבי הנצחון:

* * *

השלל שנלקח מידי האויב את זכרון גבורינו ישא אל הקרב:

1. נושא-ברן, ג'ינג'י הסויר.
 2. נושא-ברן, אהרון.
 3. נושא-ברן, אליהו.
 4. נושא-ברן, גדליהו.
 5. נושא-ברן, משה.
 6. נושא-ברן, יעקב.
 7. נושא-ברן, גמליאל.
 8. נושא-ברן, דיב.
 9. נושא-ברן, שאול.
 10. נושא-ברן, יאיר.
 11. תותח 6 ליטראות, אורי.
 12. תותח 6 ליטראות, יחיאל.
 13. תותח 2 ליטראות, יעקב.
 14. מרגמת 3, ישעיהו.
 15. ויקס, צבי.
 16. ויקס, חיים.
 17. ויקס, שלמה.
- תחי נשמתם צרורה כמגלת האש

דף קרבי

22-23.10.48

בין שוכה ובין עזקה באפס דמים :

מסע גבעתי בשדות דוד

ישראל — נסיים!
 הם — לא ירצו לגווע בכיתור. הם יהיו נא-
 לצים לנסות לפרוץ מתוך הכיתור — לא תכון
 „הפסקת-האש“ הזו. היא עוד תתפרע.
 לוחמים, משחררי הנגב,

נכון לקרב-הסוף-פסוק!

— כי ארדוף אויבי.

*

אתמול, אחרי „הפסקת האש“ ירדו כו-
 חות מצריים גדולים לפרוץ את החסימה הד-
 רומית בין מגדל ועזה. כוחות האויב הפורצים
 נהדפו באכזבה כבדות. נלקחו שבויים.
 ביניהם קצין, ושלל בנשק, רכב
 ותחמושת.

*

למופת

החטיבה גאה על לחמיה כי נשאו על כפיחם
 את תקוות העם נאמנה לקרב:
 וביניהם, יצוינו למופת הדגולים בלוחמים על
 שער הנגב:

הסמל משה ליכטר

הסתער על עמדה של ויקרס ותוחח בן 2
 ליטראות — עלה על העמדה, קבל צרור ברגליו.
 נפל.

הטוראי זכריה עומסי

הסתער על בונקר האויב עם ברזל ביד, אולו
 הכדורים — הטיל עד אחרון רימוניו. נפל.
 הטוראי צבי ארליך, איש זורק-הלהבה,
 פרץ לעמדת האויב, השמיד את האויב וחיטל
 העמדה. ומת.

האמיצים ברקוביץ מוריס, הינדיק יעקב
 הרשקוביץ משה — אשר נפלו בהסתערות.
 ויבדלו לחיים, ולמופת יצוינו.

על אמץ לב

הטוראי משה יפת.

רודניק אברהם

הרבי-טוראי חיים שרף, אשר חיטל עמדת
 ויקרס ברימונים.
 המימ נפתלי לוינשטיין בעד ניהוג קרב
 ואומץ לב.

הטוראי זכריה לוי.

בנפול חברו זכריה עומסי, הלך אחרי
 הרים את הברזל מידו וחיטל את עמדת האויב.
 וגאל את הדם.

אשרי האומה אם זכתה לבנים כמו אלה!

הס/ק.p.

אחד מרגעי הלחימה הנעלים ביותר — שעה
 שהבריגדה שלך שולחת זרוע קרבית מעבר לקו
 האויב ומאחדת עצמה עם בריגדה-רעותה לאגד-
 חזיתי בלתי-מנוצח — זכינו לכך, בימים ספורים-
 וגדולים אלה, פעמים:

זה רק ימים שכוחותינו התאחדו עם כוחות
 הנגב-הדרומי, וליל-חולקאת סוכך עליהם, —
 והנה פנתה החטיבה בשתים זרועות דרום-
 מזרחה וצפון-מזרחה ותחפון אל מרחבי-ישראל
 ביממה אחת את קידנה ורענה וזיכרין
 ועג'ור, את משלטי לכיש, דרומה מאל-
 קוביבה. — ואת זכריה, בין בית-נטיב ובית-
 ג'מאל מזרחה על כביש באבי-אל-ואד — בית-
 ג'וברין-חברון — זכריה, הצופה פני עמק
 האלה, בין עזקה ושוכה, שם כרע גלית.
 עם מסע זה התאחדו כוחותינו עם
 כוחות חזית המרכז, ומשלטי לכיש הדקו
 מגע עם כוחות הנגב הדרום-מזרחי.

אמש עוד היה האגף המזרחי של חזית הדרום
 פרוץ לאויב — היום: חגורת בטחון קמה לנו.
 איתנה ושלמה מהר-טוב וצפונה מזה ועד לכיש
 וערבות הנגב.

תנו לנו לסיים המלאכה!

הפסקת אש כפו עלינו:

לעמוד דלים, ומבודדים, מעטים מול גל עכור
 של אויבים ולראות את קלגסי הפולשים עולים
 לדרום את בתינו — לזכות לנס העמידה-
 הגדולה, להתמודד ימים ושבועות וחדשים
 ההתמודדות דמים ולגבור עליהם, לאגור כוח,
 חופן אחר חופן — למען יום-הגמול הגדול
 לקוות לו, לייחל לבואו —

וכשבא: ושני שלישים של כל צבא הפולשים
 המצרי נתון בכיתור ושאריתו מפרפר תחת עניבות
 החנק הניתלות על צאור — ומנסה לקפל, לקפל
 אגפיו ולסגת, — ואנחנו כל תפילות לילותינו
 האדומים מתרסקות אל לבנו: קרב-הרדיפה
 מגיע! קרב הרדיפה מגיע!

ואו, ודווקא אז: צו הפסקת האש, אשר כפו
 על מדינת ישראל — היש מעלה גבוהה בצביעות
 — מנבלה?!

הן לא אנחנו התחלנו, הן אנחנו רק לסיים
 רוצים, רק לסיים. —

ונסיים!

— כל עוד נצנים בידם, כל עוד ידמררכי
 וכפר-הדרום בידם — נסיים!
 — כל עוד רגל פולש אחת חיה על אדמת

גבע, האגדה הקרבי

מות לפולשים!

דף קרבי

אור ליום 5.11.48

דגל גבעתי על מגידל!

אנחנו במגידל: עם הפנים אל גבו של האויב הנסוג.
ועכשיו: להצר את צעדיו. להדק את המגע. להכות בטור המצטמק
ונסוג – זה הצו.

ו פ ק ו ד ה !

לוחמים, אל מגידל – אל הנבלה שנערי פלשת, שם ישבה מפקדת
הדיביזיה המצרית – נכנסנו כחיילים ואל יהין איש למצא ידיו
בשוד וביזה.

– לא לשלוח יד בשום רכוש האויב;

– לא לפתוח שום דלת ובית בלי פקודה;

– לא לפשפש בחצרות.

איש איש בעמדתו הקרבית יעמוד;

איש איש בתפקידו יהלך.

כל אשר לא ימלא אחר פקודה זו דינו כדין בוגד ולא יחד מקומו

בין לוחמי גבעתי.

נזכור את דבר המפקד: מוטב ויקרס מאשר מקרר חשמלי...!

אנשי גבעתי לא יכתימו את מסורתם הקרבית!

– עשינו.

– ונשמע.

דף קרבי

יום ה'48-5.12

דגל גבעתי על יד-מרדכי!

בשעה 51000 נכנסו יחידותינו, בעקבות הגיס המצרי הנסוג — אל יד מרדכי — ועוד הדגל המצרי מתנוטף על התורן.

אנחנו פה!

צר החזה מהכיל: כי הלב והעצבים והמוח עדם דרוכים לקציר הגדול המבשיל במרחב — הבריגדה הרביעים המהוללת, אשר בכיתור: היא תיפול, כפרי בשל לרגלינו. בין אם היא תנסה לפרוץ ולהלחם בין אם תנסה להסתגל — ימי הגדולה בבריגדות המצריות ספורים. שטחים עצומים פרוסים משוחררים לפנינו. כיבוש השטח — תעודה זו השגנו.

כיבוש הכוחות של האויב הש-
מדתו — מראכה זו עוד לפנינו —
גבון לה כיאת.

להדק את חגורת הכיתור: להתיק עמדות!
להתיישב על גרוננו של הגיסו עד עוית עד חרמה
— עד כניעה. או מות!

— כי מלאה עת.

גבע. המטה הקרבי

מות לפולשים!

דף קרבי

אור ליום ה' 10.11.48

מגדל יואב!

כה לחי, תוחחנינו! — נסיונה הא-
חרון של משטרת עירק סואידן לפ-
רוץ את הכיתור סוכל. אל שפת תות-
חינו כרעה — ובשעה 916.00 — נכ-
נע המבצר, רוצח נגבה.
הידד, רעמנים! על כל מגענעי פסג-
תר הפלדה הכיתם היום אקורד!
שתותי דם, בתמרות עשן ואש, יצאו
הגאים בפולשים, על מפקדיהם, להת-
מסר לצבא ישראל.
חלק ניכר מהמצרים ברח בעוד מר-
עד לכפר עירק סואידן ולבית-עפה
הסמוכה — לאן הם נסים הסומים?
מן הפח אל הפחת!

עירק-סואידן,

בבטון כתליך בטחת — כבקרן אמן.
אך לבנו להט מדמים וחרון, כי נשבע-
נו בחללי נגבה: כל כדור וכדור שנר-
רה מצריחייך — לא יסלח. כל פגז ופז-
גז שעקר אילן ונפש — מידיך ינקה.
והפגז שהוטל על קברו השפוך
של יצחק דובנו — לא המית
את המת: הוא כרה את קברך,
מפלצת!

כמגדל עוון ועונש, על צריחים עקר
בי דמים, נצבת על נתיבי העמק —
כחיה על גבול:
כך היו גדלקות עיניך, להאיר לפג-
זי רוצחים — ולא ידעת, כי מאחורי
הבית

כבר ניבט בך יום הגמול
ובא!

— גורו, גורו לכם פולשים!

מבצר זה

יקרא מעתה

מגדל יואב

יד

ליצחק „יואב-דובנו, מפקד נגבה
אשר מוחו הזין קרקע מגינים בישר-
אל ודמו הרווה את אדמת הבית.
ותינוקות נגבה ישתלו פרחים בהר.

דך קרבי

אור ליום ה'זא"י

פולשים, למי צלצלו הפעמונים ?

הגלגל מתגלגל מתגלגל והולך : לאחר כיבוש מבצר עירק־
סואידן הצרו כוחותינו עוד יותר את טבעת הכיתור. עם אור נכנעו
המשלטים בדרך-בורמה-המצרית, פונה בבהלה הכפר עירק
סואידן, בית עפה. לידינו נפלו שבויים, ביניהם קצינים, שלל רב
בנשק, תחמושת, תותחים.

אלה שברחו אמש מהמשטרה נמלטו אל בית עפה, אלה שנמלטו
מבית עפה נסו לכפר עירק־סואידן — — והכל הכל, כצאן, נדחס
ובא אל פלוגיה — עיוורים, כלום לא תבינו כי הנה נסגר המעגל !
נסגר. השעה האחרונה לבריגדה הרביעית של צבא
הפולשים המצרי — מתדפקת על שערי פלוגיה : — ויתלשו
השערים בילל.

אל תמרטו את עצבינו, פולשים, מהרו להכנע —

בחורינו צמאים לקצת חופש !

דף קרבי

אור לשעת האסס :

לקרב הרדיפה

ארדוף אויבי ואשיגם
תהלים י"ח.משוה רגלי כאילות
ועל במותי יעמידני :מלמד ידי למלחמה
ונחתה קשת-נחושה זרעותי :ותתן לי ישעך
וימינך תסעדני
וענותך תרבני :תרחיב צעדי תחתי
ולא מעדו קרסלי :ארדוף אויבי ואשיגם
ולא אשוב עד כלותם :אמחצם ולא יכלו קום
יפלו תחת רגלי :ותאזרני חיל למלחמה
תכריע קמי תחתי :ואויבי נתת לי ערף
ומשנאי אצמיחם :ישועו ואין מושיע — —
ואשחקם כעפר על פני-רוח
כטיט חוצות אריקם :

— ושחוק קחו עמכם. בחורים. שחוק מר-כלענה. אכזרי. אשר בו תמיתו — :

MORT AUX ENVAHISSEURS !

FEUILLE DE COMBAT

15.10.1948

A LA DECISION — EN AVANT !

La trêve est morte. La Guerre continue. La bataille décisive commence ! Nous sommes fatigués de souffrir ! Rencontres sans ripostes ! Bombardements sans réponses. Destructions de nos villages sans aucun espoir de paix, concentration de l'armée des envahisseurs à nos frontières. -- La trêve est morte ! Et nous sommes fatigués de supporter sa dépouille ! Car leurs plans sanguinaires dépassent toutes bornes.

L'armée Egyptienne est encore en face de nous, et prépare une nouvelle marche de destruction contre nos villages du Sud pour s'appropriier du Néguev. Elle ne bougera pas si notre feu la rejette. Elle ne cédera pas sans crime jusqu'à ce que ses illusions soient déchirées par le sang. Nous n'avons pas voulu la guerre : Ils l'ont voulu. Ils ont commencé, mais nous *finirons*.

Nous fûmes appelés à tenir contre -- Nous avons tenu bon !
 Nous fûmes appelés pour battre l'ennemi -- Nous l'avons battu !
 L'Égypte n'oubliera pas les dix fameuses nuits.

C'est alors que nous dîmes : Si c'est à nous cette fois de reprendre la bataille, nous la reprendrons en force double, en double effort, et s'il est prédit -- nous anéantirons l'ennemi !

Frères, l'heure est venue ; c'est l'heure, c'est le moment *de détruire l'envahisseur Egyptien, le drapeau vous appelle !* Jours après jours l'ennemi bombarde, derrière un rideau nommé „La

trêve", nos villages du Sud -- attaquent nos positions -- Esclaves de Farouk ! c'est la guerre que vous voulez -- vous l'aurez de nos armes ! Mais cette fois vous boirez votre coupe jusqu'à la lie ! Car nous nous lèverons, de toute notre force et nous ne rentrerons pas de la ligne de feu à moins que le Néguev, un Néguev Hébreu soit une part inséparable de l'État d'Israël !

Soldats et Officiers !

Concentrons toute notre expérience guerrière dans un seul poing !

Toute notre force -- dans ce même poing

Toute notre haine -- dans ce même poing

Et tout notre amour -- dans ce même poing !

Et avec ce poing nous sommes certains que ce sera la dernière des batailles.

En avant, à la libération de notre Néguev !

קאמפי'ס בלאט

15. 10. 1948

פארווערטס צום דעצי'דירנדן קאמפי!

די הסוגה איז געשטארבן. די מלחמה ווערט פארטגעזעצט. דער דעצי'דירנדער קאמפי הויבט זיך אן!

מיר זענן מיד געווארן פון דולדן די פארברעכערישע אנפאלן - אן א שטראף! באסכארדירונגען און בעשיסונגען - אן א ענטפער. דעם חורבן פון אונזערע משקים - אן אויסזיכט אויף שלום. דאס באפעסטיקן זיך פון דער אינוואזיע-ארמיי אין אונזער לאנד - די הסוגה איז געשטארבן. און איר צערפוילטן גוף זענן מיר מיד געווארן צו פארטראגן!

ווייל די בלוטיגע פלענער פון דעם פיינט זענען אינו ביז צו דער נשמה דערגאנגען. די מיצרישע ארמיי שטייט נאך אנטקעגן אונז. און גרייט זיך צו א נייעם פארניכטונגס-מארש. די ישובים פון דרום וויל ער איינשלינגען דעם נגב צו ירשנען. ער וועט זיך פון דאנעט נישט רירן. אויב אונזער פייער וועט אים ניט פאריאגן. ער וועט נישט מוהר זיין אויף זיינע רציחות. ביז מיר וועלן ניט אין בלוט צוטרעטן זיינע אילזיעס.

ניט מיר האבן געוואלט די מלחמה: ער האט זי געוואלט! ער האט אנגעפאנגען. אבער מיר וועלן זי פארענדיקן!

מען האט אונז גערופן אויסהאלטן - און מיר האבן אוסגעהאלטן.

מען האט אונז גערופן צו שלאגן דעם פיינט - מיר האבן געשלאגן!

אייביק וועט געדענקען מצרים די צען טעג!

דאן האבן מיר געזאגט: אויב מיר וועלן ווידער באנייען די שלאכט. דאן וועלן מיר זי באנייען מיט מער כח. מיט מער שוונג: אויב מ'וועט דאן פון וועלן מיר ביז לעצט צעשמעטערן! ברידער! די שעה האט געשלאגן. די צייט איז געקומען. היינט האט מען אונז גערופן דעם מיצרישן אנפאלער צו פארניכטן!

טאג איין טאג אויס בעשיסט דער פיינט די ישובים פון דרום. באהאלטנדיק זיך אונטער דער מאסקע פון הסוגה. אסאקירט אונזערע משלטים - די קנעכט פון פארוק. זיי ווילן קריג - פון אונזערע הענט וועלן זיי עס באקומען!

אבער דאס מאל וועלן זיי דעם ביטערן בעכער אויסטרינקען ביז צום לעצטען טראפן. ווייל מיר וועלן אויפשטיין - מיטן פולן כח וועלן מיר היינט אויסשטיין. און מיר וועלן די פאזיציעס ניט פארלאזן. ביז מיר וועלן דעם נגב אויף אונזערע הענט בריינגען צו דער מדינת ישראל!

זעלנער און קומאנדירן!

אונזער גאנצע קאמפי'ס ערפארונג וועלן מיר היינט זאמלען אין איין פויסט.

אונזער גאנצן כח - צו איין פויסט.

אונזער גאנצע שנאה צום שונא - צו איין פויסט.

אונזער גאנצע ליבשאפט צו דער מולדת - צו איין פויסט.

און מיט אט דער פויסט, און מיט דעם גרויבן:

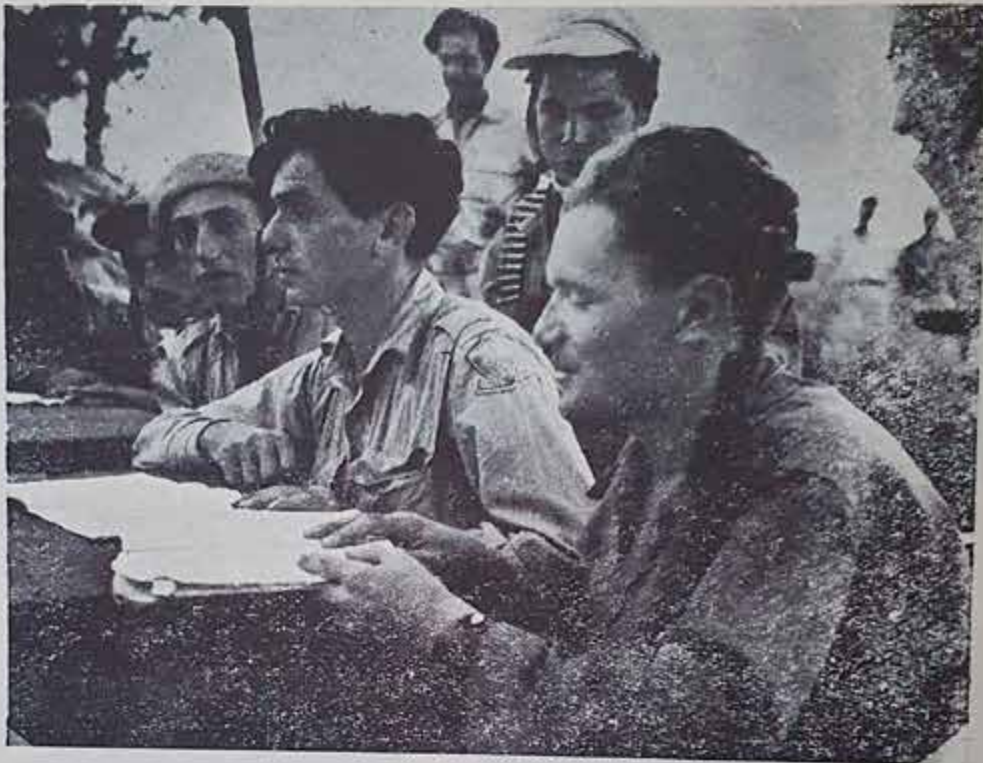
אז דאס וועט זיין דער לעצטער קאמפי -

פארווערטס צו באפרייען דעם נגב!

מבצע עבוד החטיבה

1.1.1949 — 1.3.1949

די וואס קעמפן פאר איין זאך מוזן ריידן איין שפראך!

ל ע ר ו ע ב ר י ת !

EGY UGYERT HARCOLUNK EGY NYELVET BESZELJUNK
TANULJ HEBERUL!

CEI CE LUPTA PENTRU ACEIASI CAUZA
SA VORBEASCA ACEIASI LIMBA!
INVATA EBRAICAI

CEUX QUI COMBATTENT POUR LE MÊME BUT
DOIVENT PARLER LA MÊME LANGUE.
APPRENDS L'HEBREUX!

FIGHTERS FOR ON CAUSE SHOULD SPEAK ONE LANGUAGE.
LEARN HEBREW!

KÄMPFER FÜR EINE SACHE REDET EINE SPRACHE!
LERNT HEBRAEISCH!

ان الاستسلام ينقذكم من هذا المصير

الى اين المفر؟

الى ضباط وجنود اللواء الرابع .

اسرى مصريين يتناولون الطعام

ايها الضباط ! ايها الجنود ! انكم مزلين عن العالم الخارجي انكم تجهلون ما هو مصيركم في هذا الحصار . فكل يوم يأكدون لكم بأن النجدة ستصلكم وتفرقكم من هذا المأزق الحرج . لكن الوقت قد حان لان تفهموا ايها المحاربون ان ليس بإمكان احد ان يفك حصاركم هذا ، فلا جدوى لانتظاركم .

دعو ان اقوى واحسن كتيبة في الجيش المصري الكتيبة التاسعة قد أبدت عن بكرة ابيها في معركة حليقات ومفترق الطرق هنالك .

ابن القائم مقام محمد افندي كامل الرحمانى ؟

قد انقطع املكم الأخير لأن تصلكم نجدة من الشرق بعد ان استسلمت حامية بيت جبرين الى قوات جيش اسرائيل في يوم الثلاثاء ليلاً الموافق في ٢٦ من الشهر الجاري . من الغرب: بدأت

القوات المصرية ترح عن ضباط مصريين وهم يكتبون جوابات الى عائلاتهم اشدود بسرعة عازمين على الفرار . فسوف لن يجدي هذا اذكل الأبواب مفلوطة في وجوههم برأ وبحراً . فطريقة واحدة امامهم لكي يبقون على قيد الحياة وهي : ان يذهبوا من تلقاء انفسهم ويستسلموا الى قوات جيش اسرائيل كما فعلوا اخوانهم في بيت جبرين وهكذا فقط يضمون رجوعهم الى بلادهم وعيالهم وحرهم واهلهم قريباً في سلام .

الضابط الذي يستسلم مع فرقته يحترم رتبته كالعادة في جيشه . على الضابط الذي يريد التفاوض على الاستسلام ان يرسل اي شخص كان يحمل العلم الأبيض الى خطوطنا الامامية ويطلب مع وصوله رؤية القائد العام للتفاوض معه . ايها الضباط والجنود اتنا انذرناكم . فكفى ارهاق الدماء البرثية .

استمعوا الى صوت الاسرى المصريين في الساعة السابعة من كل مساء على موجة . (5.7 MGC او ٥٢٦٦)
طلعوا جريدة «الي ابن المفر» لسان حال الاسرى المصريين .

قائد الكتيبة التاسعة التي ابدت عن بكرة ابيها

واين كتيبته ؟ هذا سوف يكون مصير اللواء الرابع ان لم يدركوا جنوده وقبل قوات الآوان انهم مقتادون الى الموت المحتم . فكذب ما يقولون لهم ان الغد سيكون احسن من اليوم .

ايها الضباط: افهموا ان خيراً لكم ان تستسلموا من ان تتركوا جنودكم يتساقطون الواحد تلو الآخر . انكم مسؤولون عن دعايتهم يوم تمثلون امام الله والله يعاقب الكافرين . ايها الجنود: كذب ولفافا ما يقولون لكم ان اليهود لا يأثرون الجنود المصريين؛ الذين يقولون لكم هذا الكلام يمدعونكم يقودوكم كالعبيان الى ساحة القتال لتحاربون من اجل مصلحة الاجنبي المستعمركم، وفي الدقيقة الحرجة يتركوكم هاربين على انفسهم فؤلائك لاخوف عليهم ولا هم يحزنون .

דף האחוה הקרבית

13.11.49, ביום פרידה.

החטיבה - למפקדה

עלי נכעות של אהבה ועצב
נולדה חסיכתנו כליל דמים וכאב,
ערת-לוחמים. - כי נשימתה אחוה ועצב
אויבים, מולת, ישבו אל עקריים ו
/ מתוך דברים
בכנס החטיבה /

אתה הולך - אנחנו איננו נסרדים!
תאמר: לא לי, **לקולקטיב** תורת, ידענו זאת, את המעשה הגדול, את המשימה הנאה
- ושאורית שתעם המקיד בדינו, את הדרך למן **נמלות-גבעתי** ועד **למגור-זועתי**
באויב - לא עברנו אלא תודות לעדה נחושה, זאת שעמדה לנו **במסירות-נמלות**,
באחוה-אמת, בלהם - לוחמים למן הטוראי וחובשו ועד לקצין הסכצעים של
החטיבה ומפקדו.

לקולקטיב הלוחם ולא לי התסארת! זאת לאמר, חובתו של כל מפקד-מנהיג-אמת,
אך זכותו של הקולקטיב לזכור בנאווה: **מהו קולקטיב-לוחם** ו אם לא צרור
אברים רסופים עם קצת נשימה מרוסקת, תינוק על גב, והרכבה התימחות, ואחר-כך: על ארבע,
וא זריכך: פסיעת ראשונה, מקוטעת, כושלת, וצעקת-נפילה-ראשונה, ומחוגי חוסן טובבים
סתר סתר ועוד הרגלים כושלות אותים בציצית הראש: - קוממיות! והגוף צומד קוממיות,
אך לא בהבל-פה! לא בהכליפה זה קם.

חטיבה, אשר **כך צמחה**, נושאת עמה זכרון ימים ינעים ולילות רבים נשוכי-שפתים,
היא גם ידעה את **שמחת-היצירה-הלוחמת**.

אך איפא-שתוא, ל מ י ש ה ו א, שמורה הזכות הגדולה לשאת עמו את **צ ע ר -**
ג י ד ו ל - ב נ י מ,
צ ע ר - ג י ד ו ל - ב נ י מ - ל ו ח מ י מ
- זו זכותך.

לך, - עד סוף הימים! היינו נוסרים סינה - **ע ל ת מ ו ס ה**,
עליך באווננו, - **כ י נ ת ה ש ל ה ה ס ל ד ה**!
וזאתה, לא עשית סלאים, עשית את הדבר המסום-והגדול שיכול אדם לעשותו:
פ י צ י ת א ת ה י ש א ש ר ה מ ס ק ד ב י ד יך!
הדבר המסום-והגדול! - אך אותו משיג רק מסקד, אשר ירע להתצללות ולהיות:
במקצועי: **א ו מ נ!**
בניהונו: **א מ נ!**
ובין-הסימין: **א ד מ!**

ואם קמה ביננו אחוה קרבית גדולה - **כ א נ ת ש ו ר ש:**
ואין פרידה, משורש אין נסרדים - בלתי-אם: **י ו נ ק י מ**,
הנה מחר -
שוב יהא קרב:

שעה לאחר שעת האסם, הכל כבר מתגלגל סאליו, מתגלגל וחולך,
-אין-ז -הולך! מחקדם, מתקדם, - ולפתע: נישטשה התמונה - ימח' ו
רציני, רציני, - מסמר הנסנעים - קשה לדעת - אך רבים, שני-שליש מהכותי, יורקו
אותנו חורם...!

-הלו, תן לי את מסקד הגדוד!
-כן, מחלקה אחת עוד בידי - מה לעשות!
-אם - אתה - יכול נסת עוד פעם...!
משהו ניצבט בלב: **אם אתה יכול... הלו - מי מדבר!**
-כן, יעקב!

הדברים דברי יעקב והקול קול שמעון - -
וסקרוב -
לרגבים דבוקה המחלקה, זו שלפנית - פרצת, נפצעה ונורקת, כאן, עוד חשטת סת,
מלמעלה-אדום.

- הלו, אתה שומע אותי? מדבר יעקב, קח את המחלקה,
-כן - -כן!
גבעונים ו בירי, קדימה!
המים קם,
המחלקה-קמה, כולל קמה, והנשמה בשניים:
- **אג'ו אל גבעתי!**
אנו - אל - גבעתי! - מהדמים ההרים מורח ה,
ואו - (איפה תמיה או, שמעון!) חרע: **בית - גבעתי חיי!**
- **ביתך.**

ליג בעמור תשכ"ג (102.5.63)

הוצא לאור ע"י הועדה המארגנת של כנס ותיקי חטיבת גבעתי
נערך והודפס ע"י אופקים יחסי צבור בע"מ במכון השמש